

اعمال و زوال ماه رمضان

مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ، هَوَلَ عَدُوٌّهُ، وَفَرَّجَتْ هَمَّهُ،
از دشمنش را کفایت کردی، و اندوهش را بطرف نمودی،
محمد (درود خدا بر او و خاندانش) هراس

وَكَشَفتَ غَمَّهُ (كَرَبَّهُ)، وَصَدَقَتْهُ وَعْدَكَ، وَأَنْجَرَتْ لَهُ
و پیمانت را برایش به پایان و عدهات را به او وفا کردی،
و غمینش را زدودی، و غمینش را زدودی،

عَهْدَكَ، اللَّهُمَّ فَبِذِلِكَ فَاكِفِنِي هَوَلَ هُذِهِ السَّنَةِ، وَآفِتَهَا
آوردی. خدایا به همانگونه هراس این سال و آفات

وَأَسْقَامَهَا، وَفِتْنَتَهَا وَشُرُورَهَا، وَأَحْزَانَهَا وَضَيقَ الْمَعَاشِ فِيهَا،
و امراض و فتنهها و شرور و اندوهها و تنگی معیشت را در آن از من کفایت کن،

وَتَلَغَّنِي بِرَحْمَتِكَ كَمَالَ الْعَافِيَةِ، بِتَمَامِ دَوَامِ النِّعْمَةِ عِنْدِي، إِلَى
و به رحمت مرا به کمال عافیت، بر من تا پایان ریزش نعمت با کامل کردن

مُنْتَهَى أَجَلِي، أَسَأْلُكَ سُؤَالَ مَنْ أَسَاءَ وَظَلَمَ، وَاسْتَكَانَ
عمرم برسان از تو درخواست می کنم درخواست کسی که بد کرده و ستم روا داشته و درمانده شده

وَاعْتَرَفَ، وَ[أَسَأْلُكَ] أَنْ تَغْفِرَ لِي مَا مَضَى مِنَ الذُّنُوبِ، الَّتِي
و اعتراف به گناه نموده است. از آچه از گناهان بر من گذشته، و از تو درخواست می کنم که مرا بیامرزی

حَصَرَتْهَا حَفَظْتُكَ، وَأَحْصَتْهَا كِرَامُ مَلَائِكَتِكَ عَلَيَّ، وَأَنْ
که آنها را نگهبانانت برشمرده اند و اینکه ثبت نموده و بزرگوار فرشتگان

تَعْصِيمَنِي إِلَهِي (اللَّهُمَّ) مِنَ الذُّنُوبِ، فِيمَا بَقِيَ مِنْ عُمْرِي، إِلَى
خدایا در آنچه تا پایان عمر مرا از گناهان از عمر باقی مانده.

مُنْتَهَى أَجَلِي. يَا اللَّهُ يَا رَحْمَنُ [يَا رَحِيمُ]، صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ
نگاه داری، ای خدا، ای بخشندۀ، ای مهربان، بر محمد و اهل

بَيْتِ مُحَمَّدٍ، وَآتِنِي كُلَّ مَا سَأَلْتُكَ، وَرَغِبْتُ إِلَيْكَ فِيهِ، فَإِنَّكَ
بیت محمد درود فرست، و هر آچه از تو خواستم، و در طلب آن به جانب تو رغبت نمودم به من عنایت فرمایم،

أَمْرَتَنِي بِالدُّعَاءِ، وَتَكَفَّلَتَ لِي بِالإِجَابَةِ؛ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.
بدرسنی که تو مرا به خواستن فرمان دادی و برایم عهددار اجابت شدی، ای مهربان ترین مهربانان.

فَقِيرٌ گوید: سید ابن طاووس این دعا را در شمار اعمال شب

اعمال شب سیزدهم و چهاردهم نهم ماه رمضان

اوّل ماه ذکر کرده است.

روز ششم: در چنین روزی در سال دویست و یک ، مردم با امام رضا علیه السلام بیعت کردند ، سید روایت کرده: که برای شکرانه این نعمت در این روز دو رکعت نماز بجا آرند ، در هر رکعت پس از «حمد» بیست و پنج مرتبه سوره «توحید» بخوانند.

شب سیزدهم: آغاز شباهی بیض [یعنی شباهی روش و تابناک] که عبارتند از شباهی سیزدهم ، چهاردهم و پانزدهم ماه] است و در آن سه عمل مستحب است: اوّل: غسل کردن دوم: چهار رکعت نماز بخواند، در هر رکعت یک بار سوره «حمد» و بیست و پنج بار سوره «توحید» سوم: دو رکعت نماز، که در اعمال شب سیزدهم رجب و شعبان بیان شد ، در هر رکعت پس از سوره «حمد» سوره‌های «یس» و «تبارکَ الّذی بِيَدِهِ الْمُلْكُ» و «قُلْ هُوَ اللّهُ أَحَدٌ» را بخواند. و در

شب چهاردهم: این نماز خوانده می‌شود به صورت چهار رکعت با دو سلام که در صفحات پیش [صفحه ۲۰۸] در شرح دعای مجیر بیان آن گذشت ، که هر که آن را در ایام البیض ماه رمضان بخواند ، گناهانش آمرزیده می‌شود هر چند به تعداد قطرات باران ، و برگ درختان ، و ریگ بیابان باشد.

شب پانزدهم: از شباهی پربرکت است ، و در آن چند عمل

اعمال شب نیمه ماه رمضان

مستحب است: اول: غسل کردن. دوم: زیارت امام حسین علیه السلام. سوم: شش رکعت نماز که در هر رکعت پس از سوره «حمد» سوره‌های «یس» و «تَبَارَكَ الَّذِي بَيَّدَهُ الْمَلَكُ» و «قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ» خوانده شود. چهارم: صد رکعت نماز بخواند ، در هر رکعت پس از سوره «حمد» ده مرتبه سوره «توحید» خوانده شود. شیخ مفید در کتاب «مقننه» از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام روایت کرده که هر که این عمل را بجا آورد حق تعالی ده فرشته به سوی او می‌فرستد ، تا دشمنانش را از پری و آدمی از او دور کنند ، و هنگام مرگ او سی فرشته می‌فرستد ، که او را از عذاب دوزخ ایمن کنند. پنجم: روایت شده که از امام صادق علیه السلام پرسیدند: چه می‌فرمایی در حق کسی که در شب نیمه ماه رمضان کنار قبر امام حسین علیه السلام حاضر شود؟ حضرت فرمود: خوشابه حال کسی که در شب نیمه ماه رمضان پس از نماز عشاء ده رکعت نماز کنار قبر آن حضرت بجا آورد ، البته این نماز غیر از نافله شب می‌باشد ، و بخواند در هر رکعت پس از سوره «حمد» ده مرتبه «توحید» را ، و به خدای تعالی از آتش دوزخ پناه بپردازد ، خدا او را نجات یافته از آتش ثبت می‌کند ، و از دنیا نرود تا فرشتگانی را در خواب بییند ، که او را به بهشت بشارت

فضیلت شب هفدهم ماه رمضان

می‌دهند، و نیز فرشتگانی که او را از آتش ایمن می‌کنند.

روز نیمه ماه رمضان: در چنین روزی در سال دوم هجری ولادت باسعادت حضرت امام حسن مجتبی علیه السلام واقع شد، و شیخ مفید فرموده: ولادت امام محمد تقی علیه السلام در چنین روزی در سال صد و نو و پنج هجری بوده، اما مشهور از علماء برآند که آن در غیر این روز بوده است، به هر صورت این روز روز بسیار شریفی است، و دادن صدقات و بخششها در این روز فضیلت بسیار دارد.

شب هفدهم: شب بسیار مبارکی است، در آن شب سپاه رسول خدا با کافران قریش در منطقه بدر رو برو شدند، و فردای آن جنگ بدر در گرفت، و خدا سپاه آن حضرت را بر مشرکین پیروز کرد، و آن پیروزی از بزرگترین فتوحات اسلام بود، به همین خاطر علماء فرموده‌اند: صدقه در چنین روزی، همراه شکرگزاری بسیار به درگاه حق بسیار مستحب است، و همچنین در شبیش غسل و عبادت فضیلت بسیار دارد.

مؤلف گوید: روایات بسیار وارد شده که رسول خدا در شب بدر به یارانش فرمود: امشب کیست که برود برای ما از چاه آب بیاورد؟ یاران سکوت نموده و هیچیک اقدام به این کار نکردند! امیر المؤمنین علیه السلام برای

فضیلت شب هفدهم ماه رمضان

طلب آب مشکی برداشت و بیرون رفت ، آن شب ، شبی سرد بود ، و باد تندی می وزید و تاریکی همه جا را فرا گرفته بود ، به چاه آب رسید ، چاهی بود بسیار عمیق و تاریک ، و حضرت دلّوی نیافت تا از چاه آب بگیرد به ناچار وارد چاه شد ، و مشک را پر کرده بیرون آمد ، و به جانب اردوانی اسلام حرکت کرد ناگاه باد سختی وزید ، که آن حضرت از سختی آن نشست ، تا برطرف شد ، سپس برخاست و به حرکتش ادامه داد که ناگهان باد سخت دیگری مانند آن وزیدن گرفت ، آن حضرت دوباره نشست تا آن باد هم آرام گرفت ، چون برخاست و به سوی سپاه اسلام حرکت کرد ، باز بادی به همان صورت وزید ، آن حضرت نشست و پس از فرو نشستن باد ، خود را به پیامبر اسلام رساند ، حضرت فرمود: یا ابا الحسن چرا دیر آمدی؟ عرض کرد سه مرتبه بادی وزیدن گرفت که بسیار سخت بود و مرا لرزه فرا گرفت و دیر آمدنم بخاطر فرونشستن بادها بود. پیامبر فرمود: یا علی آیا دانستی آنها چه بودند؟ عرض کرد: ندانستم ، فرمود: بار نخست جبرئیل بود با هزار فرشته که بر تو سلام کرد و سلام کردند و بار دوم میکاییل بود با هزار فرشته که بر تو سلام کرد و سلام کردند، و پس

فضیلت شب بهدیم ماه رمضان

از آن اسرافیل بود با هزار فرشته که بر تو سلام کرد و سلام کردند و آنان برای یاری دادن به ما نازل شدند. فقیر گوید: قول آن کسی که گفته در یک شب برای امیرالمؤمنین سه هزار و سه منقبت (کمال و برازندگی) بوده ، اشاره به همین شب است و سید حمیری در مدح آن حضرت در قصیده خود به این معنا اشاره کرده

أَقْسِمُ بِاللَّهِ وَ آلَائِهِ

به خدا و نعمتها یاش

وَ الْمَرءُ عَمًا قَالَ مَسْؤُلٌ

سوگند می خورم

مسئول است

و شخص در برابر آنچه گفت

بدرستی که

إِنَّ عَلِيًّا بْنَ أَبِي طَالِبٍ

علی بن ابیطالب

کان إذا الحرب مررتها القنا

چنین بود، وقتی برق نیزه ها تنور جنگ را می افروخت

يَمْشِي إِلَى الْقِرْنِ وَ فِي كَفِّهِ

به جانب حریف می شناخت

و در دستش بود

مَشَيَ الْعَفْرَنَا بَيْنَ أَشْبَالِهِ

مانند راه رفتن شیر غران

در میان بچه هایش

ذَلَكَ الَّذِي سَلَّمَ فِي لَيْلَةٍ

علی همان است که

در شبی بر او

مِيكَالُ فِي الْأَفِّ وَ جَبَرِيلُ فِي

هزار فرشته و جبریل

میکایل همراه

هزار فرشته و جبریل

لَيْلَةَ بَدْرٍ مَدَدًا أُنْزَلُوا

در شب بدر برای

یاری رساندن نازل شدند

أَبِي بَرِيلُ

ابایل بودند

عَلَيْهِ مِيكَالُ وَ جَبَرِيلُ

میکایل و جبریل

سلام کرد

أَلْفٌ وَ يَتْلُوُهُمْ سَرَافِيلُ

هزار فرشته اسرافیل

با هزار فرشته و به دنبالشان

اسرافیل

كَانُوهِمْ طَيْرٌ أَبَابِيلُ

گویا آنان مرغان

ابایل بودند

شب نوزدهم: این شب با عظمت آغاز شباهای قدر است ، و شب قدر آن شبی است که در طول سال ، شبی به خوبی و فضیلت آن یافت نمی شود ، و عمل در این شب از عمل در طول هزار ماه بهتر است ، و تقدیر امور سال در این شب صورت می گیرد ، و فرشتگان و روح که اعظم فرشتگان الهی است ، در این شب به اذن پروردگار به زمین فرود می آیند ، و به محضر امام زمان (عج) می رستند و آنچه را که برای هر فرد مقدّر شده بر آن حضرت عرضه می دارند. و اعمال شباهای قدر بر دو نوع است: یکی اعمالی که در هر سه شب باید انجام داد ، و دیگر اعمالی که مخصوص به هریک از شباهای قدر است.

اول: اعمالی است که در هر سه شب باید انجام داد ، و آن چند عمل است: اول: غسل کردن. علامه مجلسی فرموده بهتر است غسل این شبها در هنگام غروب آفتاب انجام گیرد، که نماز شام را با غسل بخواند. دوم: دو رکعت نماز که در هر رکعت پس از سوره «حمد» ، هفت مرتبه «توحید» خوانده ، و پس از فراغت از نماز هفتاد مرتبه بگوید : «أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَأَتُوْبُ إِلَيْهِ» در روایت نبوی است: که از جای برنخیزد تا خدا او و پدر و مادرش را بیامرزد ، تا آخر خبر.

اعمال مشترک شباهای قد

سوم: قرآن مجید را باز کند و در برابر خود گرفته و بگوید:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسأَلُكَ بِكِتَابِكَ الْمُنْزَلِ وَمَا فِيهِ ، وَفِيهِ اسْمُكَ

خدایا از تو در خواست می‌کنم
به حق کتاب نازل شده‌ات، و آنچه در آن است، و در آن است نام

الْأَكْبَرِ، وَأَسْمَاوَكَ الْخَسْنَى ، وَمَا يُخَافُ وَيُرْجَى ، آن تَجْعَلَنِي مِنْ

بزرگ تر، و نامهای نیکوتر و آنچه بیم انگیز است و امیدبخش، اینکه مرآ از آزادشگان

عُتَقَائِكَ مِنَ النَّارِ . سپس هر حاجت که دارد بخواهد.

از آتش دوزخ قرار دهی.

چهارم: قرآن مجید را روی سر بگذارد و بگوید: اللَّهُمَّ بِحَقِّ

خدایا به حق

هَذَا الْقُرْآنِ ، وَبِحَقِّ مَنْ أَرْسَلْتَهُ إِلَيْهِ ، وَبِحَقِّ كُلِّ مُؤْمِنٍ

این قرآن، و به حق کسی که آن را بر او فرستادی، و به حق هر مؤمنی که

مَدَحْتَهُ فِيهِ ، وَبِحَقِّكَ عَلَيْهِمْ، فَلَا أَحَدَ أَعْرَفُ بِحَقِّكَ مِنْكَ.

اور ادر قرآن ستودی، پس احدي شناسات از توبه حق تو نیست و به حق خود بر آنان،

سپس ده مرتبه بگوید بِلَكَ يَا اللَّهُ، و ده مرتبه بِمُحَمَّدٍ ، و ده

به ذات ای خدا به حق محمد

مرتبه بِعَلَيٰ ، و ده مرتبه بِفَاطِمَةَ ، و ده مرتبه بِالْحَسَنِ ، و ده

به حق حسن به حق فاطمه

مرتبه بِالْحُسَيْنِ ، و ده مرتبه بِعَلَيٰ بْنِ الْحُسَيْنِ ، و ده مرتبه

به حق حسین به حق علی بن الحسین

بِمُحَمَّدِ بْنِ عَلَيٰ ، و ده مرتبه بِجَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ ، و ده مرتبه

به حق محمد بن علی به حق جعفر بن محمد

بِمُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ ، و ده مرتبه بِعَلَيٰ بْنِ مُوسَى ، و ده مرتبه

به حق موسی بن جعفر به حق علی بن موسی

بِمُحَمَّدِ بْنِ عَلَيٰ ، و ده مرتبه بِعَلَيٰ بْنِ مُحَمَّدٍ ، و ده مرتبه

به حق محمد بن علی به حق علی بن محمد

اعمال مشترک شبهاي قدر

بِالْحَسَنِ بْنِ عَلَيٍّ، وَ دَهْ مَرْتَبَهِ بِالْحُجَّةِ . پس هر حاجتی که
به حق حجت

داری از خدا بخواه. پنجم: حضرت سید الشّهداء علیه السلام را زیارت کند. در روایت آمده: هنگامی که شب قدر می شود، منادی از آسمان هفتم از پشت عرش ندا سر می دهد که خدا هر که را به زیارت مزار امام حسین علیه السلام آمده آمرزید. ششم: این شبها را احیا بدارد ، روایت شده هر که شب قدر را احیا بدارد ، گناهانش آمرزیده می شود ، هر چند به شماره ستارگان آسمان و سنگینی کوهها و پیمانه دریاها باشد. هفتم: صد رکعت نماز بجا آورد ، که فضیلت بسیار دارد و بهتر آن است که در هر رکعت پس از سوره «حمد» ، ده مرتبه « توحید » بخواند. هشتم: این دعا را بخواند:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَمْسَيْتُ لَكَ عَبْدًا دَاخِرًا، لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا

خدایا شام کردم درحالی که برای تو تنها بندۀ کوچک و خواری هستم، که برای خویش سود

وَلَا ضَرًّا، وَلَا أَصْرِفُ عَنْهَا سُوءًا، أَشَهُدُ بِذِلِّكَ عَلَى نَفْسِي ،

وزیانی را به دست ندارم، و نمی توانم از خود پیش آمد بدی را بازگردانم، به این امر برخویش گواهی می دهم،

وَأَعْتَرَفُ لَكَ بِضَعْفِ قُوَّتِي، وَقِلَّةِ حِيلَتِي؛ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ

و در پیشگاهت خدایا بر محمد به ناتوانی و کمی چاره‌ام اعتراف می کنم،

وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَأَنْجِزْ لِي مَا وَعَدْتَنِي، وَجَمِيعَ الْمُؤْمِنِينَ

و خاندان محمد درود فرست، و همه مردان آنچه را به من

اعمال مشترک شبهاي قد

وَالْمُؤْمِنَاتِ، مِنَ الْمَغْفِرَةِ فِي هُذِهِ اللَّيْلَةِ، وَأَقِيمْ عَلَيَّ مَا آتَيْتَنِي ،

از آمرزش در اين شب وعده دادی وفاکن، و آنجه را به من عنایت فرمودهای کامل ساز، وزنان مؤمن،

فَإِنِّي عَبْدُكَ الْمِسْكِينُ الْمُسْتَكِينُ، الْضَّعِيفُ الْفَقِيرُ الْمَهِينُ.

که من تهیدست خوار توام، بندۀ بیچاره، درمانده، ناتوان،

اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْنِي نَاسِيًّا لِذِكْرِكَ فِيمَا أَوْلَيْتَنِي ، وَلَا [غَافِلًا]

خدایا مرا فراموش کننده ذکرت قرار مده، و نه فراموش کننده در آنچه سزاوار آنم فرمودی،

لِإِحْسَانِكَ فِيمَا أَعْطَيْتَنِي ، وَلَا آيِسًا مِنْ إِجَابَتِكَ وَإِنْ أَبْطَأَتْ

احسان، در آنچه عطايم نمودي، گرچه مدت زمانی، و نه نالميد از اجابت،

عَنِّي ، فِي سَرَاءٍ [كُنْتُ] أَوْ ضَرَاءً، أَوْ شِدَّةً أَوْ رَخَاءً، أَوْ عَافِيَةً

طولانی گردد، چه در خوشی یا ناخوشی، یا آسانی، یا عافیت،

أَوْ بَلَاءً ، أَوْ بُؤْسٍ أَوْ نَعْمَاءً؛ إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ . این دعا را

یا بlad، یا تنگدستی، همانا تو شنونده دعایی.

کفعمی از امام زین العابدین علیه السلام روایت کرده که در این شبها ، در حال قیام و قعود و رکوع و سجود می خواندند ، و علامه مجلسی فرموده: بهترین اعمال در این شبها ، در خواست آمرزش و دعا است ، برای حوايج دنيا و آخرت خود ، و پدر و مادر و خويشان ، و برادران و خواهران مؤمن چه آنان که زنده‌اند ، و چه آنان که از دنيا رفته‌اند ، و خواندن اذكار ، و صلوات بر محمد و آل محمد علیهم السلام به هر اندازه که بتواند و در بعضی از روایات وارد شده: دعای جوشن کبیر را در این سه شب بخواند. فقیر گوید: که دعای جوشن کبیر را در بخشهاي پيش آورده‌ام. روایت شده که خدمت

اعمال مخصوص شبهاي قدر

رسول خدا ﷺ عرض شد: اگر شب قدر را یافتم ، از خدای خود چه بخواهم؟ فرمود: عافیت.

دوّم: اعمال مخصوص هر یک از این شبها است.

اما اعمال شب نوزدهم چند چيز است: اول: گفتن صد

مرتبه: آستغفار اللہ ربی و آتوب إلیه. دوم: گفتن صد مرتبه

از پروردگارم خدا آمرزش می جویم و به سوی او می بویم

اللَّهُمَّ أَعْنَ قَاتِلَةَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ.

قاتلان امير المؤمنین را لعنت کن

خدایا

سوم: دعای «يا ذا الذی کان» را که در قسم چهارم گذشت
بخواند.

چهارم: این دعا را بخواند: اللَّهُمَّ اجْعَلْ فِيمَا تَقْضِي وَتُقْدِرُ، مِنَ

مقرر فرماده آنچه حکم می کنی، و تقدير می نمایی

الْأَمْرِ الْمُحْتَوِمْ، وَفِيمَا تَفَرَّقَ مِنَ الْأَمْرِ الْحَكِيمِ، فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ،

از فرمان حتمی، در شب قدر، و در آنچه جدا می کنی

وَفِي الْقَضَاءِ الَّذِي لَا يُرَدُّ وَلَا يُبَدَّلُ، أَنْ تَكْتُبَنِي مِنْ حُجَّاجَ

از حکم حتمی، و در آن حکم حتمی، اینکه مرا

بَيْتَكَ الْحَرَامْ، الْمَبْرُورَ حَجَّهُمْ، الْمَشْكُورَ سَعِيْهُمْ، الْمَغْفُورَ

خانه محترمت بنویسی، گناهانشان

ذُنُوبُهُمْ، الْمُكْفَرُ عَنْهُمْ سَيِّئَاتُهُمْ، وَاجْعَلْ فِيمَا تَقْضِي وَتُقْدِرُ،

آمرزیده، بدیهایشان نادیده گرفته شده است، و در آنچه حکم می کنی و تقدير می نمایی، مقرر فرما

آن تُطْلِيلُ عُمرِی، وَتُوَسِّعَ عَلَيَّ فِي رِزْقِی، وَتَفْعَلَ بِی کَذَا وَکَذا.

که عمرم را طولانی نمایی، و با من چنین و چنان کنی، و در روزی ام بر من وسعت بخشی،

اعمال شب سامی به آن خرماه مبارک رمضان

و به جای «کذا و کذا» حاجت خود را بیان کند.

شب بیست و یکم: فضیلت این شب نورانی از شب نوزدهم بیشتر است و باید اعمال این شب را، از غسل و احیا و زیارت و نماز هفت «توحید» و قرآن بر سر گرفتن و صد رکعت نماز و دعای جوشن کبیر و غیر آنها را انجام دهد و در غسل و احیا و سعی در عبادت، در این شب و شب بیست و سوم اصرار ورزد، در روایات به این معنی که شب قدر یکی از این دو شب میباشد، تأکید شده در چند روایت آمده: که از معصوم خواسته شد: معین فرمایید که شب قدر کدام یک از این دو شب است؟ ایشان تعیین نکرد، بلکه فرمود: ما آیسَرَ

چه آسان است

لَيْلَتَيْنِ فِيهَا تَطْلُبُ يَا آنَّكَهُ فَرِمُودَ: مَا عَلَيْكَ أَنْ تَفْعَلَ حَيْرًا فِي

در هر دو شب

باکی بر تو نیست که

دو شب در آنچه می‌جویی

لَيْلَتَيْنِ وَ نَحْوِ ذَلِكَ . وَقَالَ شَيْخُنَا الصَّدُوقُ ، فِيهَا أَمْلَى عَلَى

در آنچه بر

و شیخ ما صدوق

کار خیر انجام دهی مانند آن.

الْمَشَايخُ فِي مَجْلِسٍ وَاحِدٍ مِنْ مَذَهَبِ الْإِمامِيَّةِ : وَمَنْ أَحْيَا

چنین فرمود: هر که

به مذهب امامیه دیکته کرده

بزرگان در یک مجلس راجع

هَاتَيْنِ الْلَيْلَتَيْنِ بِمُذَاكَرَةِ الْعِلْمِ ، فَهُوَ أَفْضَلُ .

احیا بدارد بهتر است

بحثهای علمی

این دو شب را با

به هر صورت از این شب شروع کند به خواندن دعاهای

اعمال شبها می‌بهه آخر ماہ مبارک رمضان

شبهای دهه آخر ماه که از جمله آنها این دعاست که شیخ کلینی در کتاب کافی از امام صادق علیه السلام روایت کرده: که در دهه آخر ماه رمضان در هر شب بخوان:

أَعُوذُ بِجَلَالِ وَجْهِكَ الْكَرِيمِ، أَنْ يَنْقُضِي عَنِّي شَهْرُ رَمَضَانَ،

پناه می‌آورم
از اینکه ماه رمضان از من سپری شود،
به عظمت ذات کریم.

أَوْ يَطْلُعَ الْفَجْرُ مِنْ لَيْلَتِي هُذِهِ، وَلَكَ قِبَلِي ذَنْبٌ أَوْ تَبَعَّهُ تُعَذِّبُنِي

یا سپیده این شب طلوع کند،
واز سوی من نزد تو گناهی یا نتیجه کاری مانده باشد،
که مرا برابر آن عذاب

علیه.

نمایی

کفعمی در حاشیه «بَلد الْأَمِين» نقل کرده که امام صادق علیه السلام در هر شب از دهه آخر این ماه پس از نمازهای واجب و مستحب می‌خوانندند:

اللَّهُمَّ أَدِّ عَنَّا حَقًّا مَا مَضَى مِنْ شَهْرِ رَمَضَانَ، وَاغْفِرْ لَنَا

خدایا
از ما حق آنچه را که
از ماه رمضان گذشته ادا فرما،
و کوتاهی ما

تَقْصِيرَنَا فِيهِ، وَتَسَلَّمَهُ مِنَا مَقْبُولاً، وَلَا تُؤَاخِذنَا بِإِسْرَافِنَا عَلَى

راز عبادت در این ماه بیامرز
وماه رمضان را زما پذیرفته تحويل کیر،
وماراز زیاده رویهای بر علیه

أَنْفُسِنَا، وَاجْعَلْنَا مِنَ الْمَرْحُومِينَ، وَلَا تَجْعَلْنَا مِنَ الْمَحْرُومِينَ.

خوبیشن مؤاخذه مکن.
واز رحمت شدگان قرار ده

و فرموده: هر که این دعا را بخواند، خدا تقصیری که در گذشته از ماه رمضان از او سر زده بیامرزد، و او را در باقیمانده ماه از گناهان بازدارد. سید ابن طاووس در کتاب «اقبال» از ابن ابی عمیر از مرازم نقل کرده: امام صادق علیه السلام

اعمال شب سامی به آن راه مبارک رمضان

در هر شب از دهه آخر این ماه می خواند:

اللَّهُمَّ إِنَّكَ قُلْتَ فِي كِتَابِكَ الْمُنْزَلِ : «شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنْزِلَ

خدا یا ماهی که نازل شدهات فرمودی: ماه رمضان، تودر کتاب

فِيهِ الْقُرآنُ ، هُدًى لِلنَّاسِ ، وَبَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ :

قرآن برای هدایت مردم در آن نازل شده و دلایلی روشن از هدایت و تمیز دادن حق از باطل است.

فَعَظَّمْتَ حُرْمَةَ شَهْرِ رَمَضَانَ ، بِمَا أَنْزَلْتَ فِيهِ (مِنَ) الْقُرآنِ ،

با نازل کردن قرآن در آن حرمتش را بزرگ شمردی،

وَخَصَّصْتَهُ بِلِيلَةِ الْقَدْرِ ، وَجَعَلْتَهَا خَيْرًا مِنَ الْفِتْحِ شَهْرًا .

و آن را به شب قدر اختصاص دادی، هزار ماہ بهتر قرار دادی.

اللَّهُمَّ وَهَذِهِ أَيَّامُ شَهْرِ رَمَضَانَ قَدْ انْقَضَتْ ، وَلَيَالِيهِ قَدْ

خدا یا این روزهای ماه رمضان است و شباهی آن است

تَصَرَّمَتْ ، وَقَدْ صِرْتُ يَا إِلَهِي مِنْهُ إِلَى مَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنْيَ ،

که از دست رفت، من از این ماه چنان شدهام که تو از من به آن داناتری،

وَأَحْصَنْتَ لِعَدِيهِ مِنَ الْخَلْقِ أَجْمَعِينَ ، فَاسْأَلْكَ بِمَا سَأَلَكَ بِهِ

و شماره آن را از تمام آفریدگان شمارنده تری، در نتیجه از تودرخواست می کنم به آنچه از تودرخواست کردند

مَلَائِكَتُكَ الْمُقَرَّبُونَ ، وَأَنْبِيَاوُكَ الْمُرْسَلُونَ ، وَعِبَادُكَ

فرشتگان و بندگان و پیامبران مرسلت، مقریب،

الصَّالِحُونَ ، أَنْ تُصَلِّي عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَأَنْ تَفُكَّ

شایستهات، این که بر محمد و خاندان محمد درود فرستی، وجود مردم را

رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ ، وَتُدْخِلَنِي الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِكَ ، وَأَنْ تَتَفَضَّلَ عَلَيَّ

از آتش آزاد کنی، و به رحمت به بیشتر وارد نمایی، و به عفو و کرمت

بَعْفُولَكَ وَكَرْمِكَ ، وَتَتَقَبَّلَ تَقَرُّبِي ، وَتَسْتَجِيبَ دُعَائِي ، وَمَنْ

بر من تفضل آری، و نزدیک جویی ام را بپذیری، و دعایم را به احباب رسانی، و به

عَلَيَّ بِالآمِنِ يَوْمَ الْحَوْفِ ، مِنْ كُلِّ هَوْلٍ أَعْدَتَهُ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ .

امان دادنم در روز وحشت، برای قیامت آمده ساختهای بر من منت نهی،

اعمال شبها می‌بهه خرماه مبارک رمضان

إِلَهِي وَأَعُوذُ بِوْجَهِكَ الْكَرِيمِ، وَبِجَلَالِكَ الْعَظِيمِ، أَن يَنْقَضِي

ذاتِ كَرِيمٍ بِزَرْگَتِ بَنَاهُ مَى آورَم، وَبِجَلَالِكَ الْعَظِيمِ، اَن يَنْقَضِي

خَدِيَا به اَن يَنْقَضِي

آيَامُ شَهِرِ رَمَضَانَ وَلِيَالِيهِ، وَلَكَ قِبَلَى تَبَعَّةٌ أَوْ ذَنْبٌ تُؤَاخِذُنِي

روزها و شبهاي ماه رمضان سپری گردد، و برای من نزد تو نتیجه کاری یا گناهی باشد که مرا به سبب آن مؤاخذه کنی،

بِهِ، أَوْ خَطِيئَةٌ تُرِيدُ أَن تَقْتَصِّهَا إِنْتِي، لَمْ تَغْفِرْهَا لِي . سَيِّدِي

یا خطایی که بخواهی انتقامش را ز من بگیری، و مراد ر آنها نیامزیده باشی، ای آقای من،

سَيِّدِي سَيِّدِي، أَسَأْلُكَ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، إِذْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، إِنْ

ای آقای من، ای آقای من از تو می خواهم ای که معبودی جز تو نیست، آنگاه که معبودی جز تو نبود، اگر

كُنْتَ رَضِيَتَ عَنِّي فِي هَذَا الشَّهِيرِ، فَازْدَدَ عَنِّي رِضًا، وَإِنْ

در این ماه از من خشنود بوده ای، بر خشنودی ات از من بیفرزا، و اگر

لَمْ تَكُنْ رَضِيَتَ عَنِّي، فَمِنَ الآنَ فَارِضَ عَنِّي؛ يَا أَرَحَمَ

خشنوش نبوده ای از هم اکنون از من خشنود شو

ای مهربان ترین

الرَّاحِمِينَ، يَا أَللَّهُ يَا أَحَدُ يَا صَمَدُ، يَا مَنْ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُوْلَدْ، وَلَمْ يَكُنْ

مهربان، ای خدا، ای بکتا، ای بی نیاز، ای که نزایده و زاده نشد، واحدی

لَهُ كُفُوا أَحَدٌ . وَ بِسْيَارِ بَكُوْجُو: يَا مُلِّيَّنَ الْحَدِيدِ لِدَاوُدَ عَلَيْهِ

برایش همتانیود.

آهَنَ بَرَادَنَه، اَي بَرَادَنَه، اَي بَرَادَنَه، اَي بَرَادَنَه، اَي بَرَادَنَه، اَي بَرَادَنَه،

السَّلَامُ، يَا كَاشِفَ الضُّرِّ وَالْكُرَبَ العِظَامُ، عَنْ أَيَّوبَ عَلَيْهِ

درود بر او، از ایوب و بلاهای بزرگ بدحالی

لَهُ كُفُوا أَحَدٌ . وَ بِسْيَارِ بَكُوْجُو: يَا مُلِّيَّنَ الْحَدِيدِ لِدَاوُدَ عَلَيْهِ

ای نرم کننده آهن برای داؤد همتانیود.

السَّلَامُ؛ أَي مُفَرِّجَ هَمٍ يَعْقُوبَ عَلَيْهِ السَّلَامُ، أَي مُنَفِّسَ غَمٍ

ای زایل کننده غم درود بر او، ای از بین برنده اندوه شدید یعقوب (درود بر او)،

يُوسُفَ عَلَيْهِ السَّلَامُ، صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا أَنْتَ

یوسف (درود بر او)، چنان که تو درود فرست بر محمد و خاندان محمد،

أَهْلُهُ أَن تُصَلِّيَ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ؛ وَافْعَلْ بِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ،

سزاواری که درود فرستی بر جمله آنان، و بامن چنان کن که تو شایسته انى

وَلَا تَفْعَلْ بِي مَا أَنَا أَهْلُهُ.

نه چنان که من سزاوار آنم.

اعمال شب بیت ویکم ماه مبارک رمضان

و از جمله این دعاها دعاایی است که در کتاب «کافی» به صورت روایت مستند ، و در کتاب «مقنعه» و «مصطفیح» بدون ذکر سند نقل شده: که در شب اوّل از دهه سوم ، یعنی در شب بیست و یکم بخوان:

يَا مَوْجَ اللَّيْلِ فِي النَّهَارِ، وَمَوْجَ النَّهَارِ فِي اللَّيْلِ، وَمُخْرَجَ الْحَيَّ

وارد کننده شب و روز، و بیرون آورنده زنده ای وارد کننده شب

مِنَ الْمَيِّتِ، وَمُخْرَجَ الْمَيِّتِ مِنَ الْحَيِّ؛ يَا رَازِقَ مَنْ يَشاءُ بِغَيْرِ

بی حساب ای روزی دهنده و بیرون آورنده مرده از زنده ای مرده،

حِسَابٍ، يَا اللَّهُ يَا رَحْمَنُ، يَا اللَّهُ يَا رَحِيمُ، يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ، لَكَ

به هر که خواهی، ای خدا، ای مهریان، ای خدا، ای خدا، برای ای خدا، ای بخشندۀ،

الْأَسْمَاءُ الْمُحْسَنَى، وَالْأَمْثَالُ الْعُلِيَا، وَالْكِبِيرِ يَاءُ وَالْأَلَاءُ، أَسَأْلُكَ

نامهای نیکوتر، و نمونه‌های برتر و بزرگ‌منشی و نعمتها، از تو می‌خواهم

أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَأَنْ تَجْعَلَ اسْمِي فِي هَذِهِ

بر محمد و خاندان نام را در این و قرار دهی محمد درود فرسنی

اللَّيْلَةِ فِي السُّعَادِ، وَرُوحِي مَعَ الشَّهَدَاءِ، وَإِحْسَانِي فِي عَلَيْسِينَ،

شب از گروه سعادتمندان، و روح را با شهیدان، و نیکوکاری ام را در بلندترین مقام بهشت.

وَإِسَاءَتِي مَغْفُورَةً، وَأَنْ تَهَبَ لِي يَقِينًا تُبَاشِرُ بِهِ قَلْبِي، وَإِيمَانًا

وبد کاری ام را آمرزیده، و بر من یقینی ببخشی که دلم همراه آن باشد، و ایمانی

يُذَهِبُ الشَّكَّ عَنِّي، وَتُرْضِيَنِي بِمَا قَسَمْتَ لِي؛ وَآتَنَا فِي الدُّنْيَا

که دودلی را از من بردارد، و خشنود نمایی به آنچه نصیبیم کردی، و ما را در دنیا

حَسَنَةً، وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً، وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ الْحَرِيقِ؛

و آخرت پاداش نیکو عنایت کن، واژ آتش سوزان حفظ فرما

وَارْزُقْنِي فِيهَا ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ، وَالرَّغْبَةَ إِلَيْكَ وَالإِنَابَةَ،

و در این شب ذکر و شکر و توبه و رغبت به سویت،

اعمال شب بیست و یکم ماه مبارک رمضان

وَالْتَّوْفِيقَ لِمَا وَفَقَتْ لَهُ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ، عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمُ

را به آن موفق نمودی

که محمد و خاندان محمد (درود خدا بر او و ایشان)

و توفیق آنچه

السلام.

نصیب من فرما.

بقيه اعمال شب بيست و يكم: كفعمى از سيد ابن باقي نقل

کرده که در شب بيست و يكم بخوان:

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَاقْسِمْ لِي حِلَاماً يَسُدُّ عَنِي

وان چنان بردباری روزی من گردن که

بر محمد و خاندان محمد درود فرست.

خدایا

بَابَ الْجَهْلِ، وَهَدَى مَنْ بِهِ عَلَىٰ مِنْ كُلِّ ضَلَالٍ، وَغَنِيَ تَسْدِّدُ بِهِ

در نادانی را به روی من بیندد. و هدایتی که رهیدن از هر گمراهی را به وسیله آن بر من منت نهی،

و ثروتی

عَنِّي بَابَ كُلِّ فَقْرٍ، وَقُوَّةَ تَرْدُّدِهَا عَنِي كُلَّ ضَعْفٍ، وَعِزَّا

که در هر فقری را به سبب آن بر من بیندی، و نیرویی که به آن هرگونه ضعفی را از من برگیری،

وعزتی

تُكْرِمُنِي بِهِ عَنِ كُلِّ ذُلٍّ، وَرِفْعَةَ تَرْفَعُنِي بِهَا عَنِ كُلِّ ضَعَةٍ، وَأَمَّا

که مرابه آن از هر خواری اکرام نمایی، و مرتبه بلندی که مرابه آن از هر افتادنی بلند گردانی، و امنیتی

تَرْدُّدُ بِهِ عَنِ كُلِّ خَوْفٍ، وَعَافِيَةَ تَسْتُرُنِي بِهَا عَنِ كُلِّ بَلَاءٍ،

که به آن هر ترسی را از من دور سازی، و سلامتی کاملی که مرابه آن از هر بلای پوشانی،

وَعِلَّامًا تَفَتَّحُ لِي بِهِ كُلَّ يَقِينٍ، وَيَقِينًا تُذَهِّبُ بِهِ عَنِ كُلِّ شَكٍّ،

و دانشی که به آن در هر یقینی را به رویم بگشایی، و یقینی که به آن هر شکی را از من برطرف سازی،

وَدُعَاءَ تَبَسُّطُ لِي بِهِ الإِجَابَةَ فِي هُذِهِ اللَّيْلَةِ، وَفِي هُذِهِ السَّاعَةِ،

و دعایی که به آن سفره در امشب اجابت را

السَّاعَةِ السَّاعَةِ السَّاعَةِ؛ يَا كَرِيمُ؛ وَخَوْفًا تَنْشُرُ لِي بِهِ كُلَّ

همین ساعت، همین ساعت ای کریم، و ترسی که به آن هرگونه

رَحْمَةٍ، وَعِصْمَةً تَحَوُّلُ بِهَا بَيْنِ وَبَيْنَ الذُّنُوبِ، حَتَّىٰ أُفْلِحَ بِهَا

و بازدارندهای که بین من و گناهانم پرده شود، رحمتی را برایم پخش کن،

تابه سبب آن

اعمال شب بیت ویکم ماه مبارک رمضان

عِنْدَ الْمَعْصُومِينَ عِنْدَكَ؛ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

به حق مهربانی ات ای مهربان ترین مهربانان.

نزد معصومین به درگاهت رستگار شوم،

روایت شده: که حماد بن عثمان در شب بیست و یکم بر امام صادق علیه السلام وارد شد ، حضرت پرسید: غسل کرده‌ای؟ عرض کرد: آری ، فدایت شوم ، پس حضرت حصیری خواست و حماد را به نزدیک خود طلبید و مشغول نماز شد و پیوسته نماز خواند و حماد هم در کنار حضرت نماز می‌خواند ، تا از نمازهای خود فارغ شدند ، آنگاه امام صادق علیه السلام دعا کرد و حماد آمین گفت ، تا سپیده دمید ، سپس آن حضرت اذان و اقامه گفت و بعضی از خدمتکاران خود را خواست و جلو ایستاد و نماز صبح خواند ، در رکعت اول پس از سوره «حمد» سوره «قدر» و در رکعت دوم بعد از سوره «حمد» سوره «توحید» را قرائت کرد و بعد از نماز مشغول تسبیح و تحمید و تقدیس و ثنای حق و صلوات بر پیامبر و دعا برای مردان و زنان مؤمن و مسلمان شد ، سپس سر به سجده گذاشت و به اندازه یک ساعت به جز صدای تنفس صدایی از آن حضرت شنیده نشد ، پس از آن این دعا را خواند: «لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، مُقْلِبُ الْقُلُوبِ وَالْأَبْصَارِ» تا آخر دعا که در کتاب «اقبال» آمده است.

اعمال شب بیت و یکم ماه مبارک رمضان

شیخ کلینی روایت کرده که امام باقر علی‌الله‌ السلام در شبهای بیست و یکم و بیست و سوم تا نیمه شب دعا می‌خواند، و پس از آن شروع به خواندن نماز می‌کرد. آگاه باش که در هر شب از شبهای این دهه غسل مستحب است. روایت شده حضرت رسول ﷺ در هر شب این دهه غسل می‌کرد. و نیز اعتکاف در این دهه استحباب و فضیلت بسیار دارد و بهترین اوقات برای اعتکاف این دهه است و روایت شده که اعتکاف در این دهه برابر دو حج و دو عمره ثواب دارد. «بنای رسول خدا علی‌الله‌ السلام این بود، که چون دهه آخر ماه رمضان می‌شد، در مسجد اعتکاف می‌کرد، چادری موین برای آن حضرت می‌زند و آن جناب کمر عبادت را محکم می‌بست و بستر خواب را به هم می‌پیچید» و آگاه باش که در چنین شبی در سال چهلم شهادت مولایمان حضرت امیر المؤمنین علی‌الله‌ السلام واقع شد و در این شب غصه‌های آل محمد علی‌الله‌ السلام و شیعیانش تازه می‌شود و روایت شده که در آن شب مانند شب شهادت امام حسین علی‌الله‌ السلام سنگی از روی زمین برداشته نشد، مگر آنکه زیر آن خون تازه بود. شیخ مفید فرموده: در این شب صلوات بسیار فرست و در نفرین بر ستم کنندگان به آل محمد علی‌الله‌ السلام و لعن فرستادن

اعمال شب بیت و دوم ماه مبارک رمضان

بر قاتل امیر المؤمنین علیه السلام سعی و کوشش کن. روز بیست و یکم روز شهادت حضرت امیر المؤمنین علیه السلام است و خواندن زیارت آن جناب مناسب است و همچنین کلماتی که در چنین روزی خضر به زبان آورده، که به متزله زیارت آن حضرت در این روز است، و آن کلمات در کتاب «هدیة الزائر» ذکر شده است.

دعای شب بیست و دوم: يا سالِخ النَّهارِ مِنَ اللَّيلِ فَإِذَا نَحْنُ

ای برکتندۀ روز از قامت شب، پس به ناگاه مادر

مُظْلِمُونَ ، وَمُجْرِي الشَّمْسِ لِمُسْتَقْرِّهَا بِتَقْدِيرِكَ ؛ يَا عَزِيزُ

تاریکی در آییم، وروان کننده خورشید در جایگاهش به تقديرت، ای توانا،

يَا عَلِيمُ ، وَمُقْدِرُ الْقَمَرِ مَنَازِلَ ، حَتَّىٰ عَادَ كَالْعُرْجُونِ الْقَدِيمِ

ای دانا، و اندازه ده ماه در منازل فلکی، تا چون شاخه خرمای رسیده خشکیده برگرد،

يَا نُورَ كُلِّ نُورٍ ، وَمُنْتَهَى كُلِّ رَغْبَةٍ ، وَوَلَىَ كُلِّ نِعْمَةٍ ؛ يَا أَللَّهُ

ای نور هر نور، و منتهای هر شوق، و سرچشمۀ هر نعمت، ای خدا،

يَا رَحْمَنُ ، يَا أَللَّهُ يَا قُدُّوسُ ، يَا أَحَدُ يَا وَاحِدُ يَا فَرْدُ ، يَا أَللَّهُ يَا أَللَّهُ

ای بخشندۀ، ای خدا، ای قدوس، ای یگانه، ای یکتا، ای بی همتا، ای خدا، ای خدا،

يَا أَللَّهُ ، لَكَ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى ، وَالْأَمْثَالُ الْعُلِيَا ، وَالْكِبَرِيَاءُ

ای خدا، نامهای نیکوتر و نعمتها

وَالْآلَاءُ ، أَسَأْلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَأَهْلَ بَيْتِهِ ، وَأَنْ تَجْعَلَ

برای توست، از تومی خواهم و قراردهی

اسْمِي فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ فِي السُّعَدَاءِ ، وَرُوحِي مَعَ الشَّهَدَاءِ ،

در این شب در گروه سعادتمندان، باشهمیدان، نامه را

وَإِحْسَانِي فِي عِلِّيَّينَ ، وَإِسَاءَتِي مَغْفُورَةً ، وَأَنْ تَهَبَ لِي يَقِينًا

و کردار نیکم را در بلند مرتبه ترین درجه بهشت، و یقینی بر من بخشی که

اعمال شب بیت و سوم ماه مبارک رمضان

تُبَاسِرُ بِهِ قَلْبِي ، وَإِيمَانًا يُذَهِّبُ الشَّكَّ عَنِّي ، وَتُرْضِيَنِي بِمَا
وَإِيمَانِي كَهْ دُودَلِي رَازِ منْ بِرْ طَرْفِ كَنْدِ،
وَخَشْنُودِي بِهِ آنِچَه دَلْمَ هَمَرَاه آنَ باشَدِ،

قَسَمَتَ لِي ؛ وَآتَنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً ، وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً ، وَقَنَا
وَآخِرَتْ نِيكَوْبِي عَنِيَّاتِ كَنْ ، وَبِهِ مَادِ دُنْيَا
وَأَزْعَابِ نَصِيبِيْنِ نَمُودِيِّ ، وَبِهِ مَادِ دُنْيَا

عَذَابَ النَّارِ الْحَرِيقِ ؛ وَأَرْزُقَنِي فِيهَا ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ ،
نَگَاهِ دَارِ، شَبِ ذَكْرِ وَدَرَابِينِ وَشَكْرِ آتشِ سوزانِ

وَالرَّغْبَةِ إِلَيْكَ وَالإِنَابَةِ ، وَالْتَّوْفِيقِ لِمَا وَفَقَتَ لَهُ مُحَمَّدًا وَآلَ
وَرَغْبَتِ به سُوي خُودِ، وَتَوْبَه وَتَوْفِيقِ به آنِچَه
كَهْ مُحَمَّدَ وَخَانِدانِ مُحَمَّدَ - درودِ خدا

مُحَمَّدٌ ، عَلَيْهِمُ السَّلَامُ .
بر آنان - را به آن موفق نمودی روزی ام فرما.

بقيه اعمال شب بيست و سوم: اين شب از دو شب قدر گذشته افضل است، و از احاديث بسيار استفاده مى شود، که شب قدر همین شب است، و اين شب شب جهنی است یعنی شبی است که دعاها در آن اجابت مى شود، و در اين شب تمام کارها بر پایه حکمت الهی مقدّر مى گردد، و برای اين شب غير از اعمالي که با دو شب قدر گذشته مشترک است چند عمل دیگر است: اول: خواندن سوره «عنکبوت» و «روم» که امام صادق علیه السلام سوگند ياد کردند که خواننده اين دو سوره در اين شب از اهل بهشت خواهد بود. دوم: خواندن سوره «حم دخان». سوم: هزار مرتبه خواندن سوره «قدر». چهارم: محمد بن عيسی به سند خود از امامان صالح

اعمال شب بیت و سوم ماه مبارک رمضان

علیه السلام روایت کرده که فرمودند: در شب بیست و سوم از ماه رمضان این دعا را به دفعات بخوان ، در حال سجود و قیام و قعود. و بر هر حالی که هستی در تمام ماه ، و در طول حیات تا جایی که ممکن باشد ، و هر زمانی که به یادت آید. بعد از ستایش پروردگار به بزرگواری ، و فرستادن صلوات بر پیامبر ﷺ می گویی:

«اللَّهُمَّ كُنْ لِوَالِيَّاتِ فُلَانٌ بْنُ فُلَانٍ، وَبِجَائِي فَلَانَ بْنَ فَلَانَ بَغْوَوْ»

فلان بن فلان

خدایا برای ولی ات باش

الْحَجَّةَ بْنِ الْحَسَنِ ، صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَعَلَى آبَائِهِ ، فِي هَذِهِ
در این حجت بن الحسن

که درودهایت بر او

و پدرانش باد.

السَّاعَةِ، وَفِي كُلِّ سَاعَةٍ، وَلِيًّا وَحَافِظًا، وَقَائِدًا وَناصِرًا، وَدَلِيلًا
ساعت، و در هر ساعت سرپرست

وَعَيْنًا ، حَتَّى تُسْكِنَهُ أَرْضَنَكَ طَوْعًا ، وَتُمْتَعِهُ فِيهَا طَوْيًا .
وراهنمها و زمانی طولانی بهره مندش سازی

و همچنین می خوانی: يا مُدَبِّرُ الْأُمُورِ ، يا باعِثَ مَنْ فِي
ای برانگیزندۀ مرده‌های ای تدبیرگر امور،

الْقُبُورِ ، يا مُجْرِيُ الْبُحُورِ ، يا مُلَيْئَنَ الْحَدِيدِ لِدَاؤُودَ ، صَلَّى عَلَى
ای روان کننده دریاها، برای داؤد، بر محمد در گور،

مُحَمَّدٌ وَآلُ مُحَمَّدٍ ، وَأَفْعَلَ بِي كَذَا وَكَذَا . وَبِهِ جَائِي «كَذَا وَ
و خاندان محمد درود فرست و بامن چنین و چنان کن

كَذَا» حاجات خود را بخواهد، و بگوید: اللَّيْلَةُ اللَّيْلَةُ! و دستهای امشب، امشب

اعمال شب بیت و سوم ماه مبارک رمضان

خود را در وقت خواندن «یا مُدَبِّرُ الْأُمُور» تا آخر به سوی آسمان بردار. و این دعا را در حال رکوع و سجود و ایستاده و نشسته بخوان، و آن را تکرار کن، و در شب آخر ماه رمضان هم بخوان. پنجم: بخواند:

اللَّهُمَّ امْدُدْ لِي فِي عُمْرِي ، وَأَوْسِعْ لِي فِي رِزْقِي ، وَأَصِحْ لِي
و بدنم را وروزی ام را وسعت بخش، عمرم راطولانی گردان، خدایا

جِسْمِي ، وَبَلِّغْنِي أَمْلِي ، وَإِنْ كُنْتُ مِنَ الْأَشْقِيَاءِ ، فَامْحُنْنِي
تندرست بدار، و به آرزویم برسان، مرا آن آن

مِنَ الْأَشْقِيَاءِ ، وَأَكْتُبْنِي مِنَ السُّعَدَاءِ ، فَإِنَّكَ قُلْتَ فِي كِتَابِكَ
گروه محو کن، و در گروه سعادتمدان ثبت فرما، که تو در کتاب

الْمُنْزَلِ ، عَلَى نَبِيِّكَ الرُّسَلِ ، صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ: {يَمْحُوا اللَّهُ
فرو فرستاده به پیامبر مرسلت خدا محو می کند (درود تو بر او و خاندانش) فرمودی:

مَا يَشَاءُ وَيُشْتِتُ ، وَعِنْدَهُ أُمُّ الْكِتَابِ}. ششم بخواند: اللَّهُمَّ
آنچه را بخواهد و ثبت می نماید آنچه را راده کند و کتاب جامع نزد اوست. خدایا

اجْعَلْ فِيمَا تَقْضِي وَفِيمَا تُقْدِرُ ، مِنَ الْأَمْرِ الْمَحْتُومِ ، وَفِيمَا تَفْرُقُ مِنَ
قرار ده در آنچه حکم می کنی، در آنچه از کار و مقرر می نمایی، از فرمان حتمی،

الْأَمْرِ الْحَكِيمِ ، فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ ، مِنَ الْقَضَاءِ الَّذِي لَا يُرَدُّ
حکیمانه جدا می سازی از حکمی که بازگشت نپذیرد، در شب قدر،

وَلَا يُبَدَّلُ ، أَنْ تَكْتُبَنِي مِنْ حُجَّاجِ بَيْتِكَ الْحَرَامِ ، فِي عَامِ هَذَا ،
توغیر نیابد، اینکه مراد این سال از حاجیان خانه محترمت بنویسی، و سعیشان قبول افتاده،

الْمَبْرُور حَجَّهُمْ ، الْمَشْكُور سَعِيهُمْ ، الْمَغْفُور ذُنُوبُهُمْ ، الْمُكَفَّرُ
حجایانی که حجشان نپذیرفت، و سعیشان آمرزیده گشته، و بدیهایشان

عَنْهُمْ سَيِّئَاتُهُمْ ، وَاجْعَلْ فِيمَا تَقْضِي وَتُقْدِرُ ، أَنْ تُطِيلَ عُمْرِي
محوشده است، و قرار ده در آنچه فرمان می دهی و مقدر می نمایی که عمرم راطولانی گردانی،

اعمال شب بیت و سوم ماه مبارک رمضان

وَتَوْسِعَ لِي فِي رِزْقِي . هُفْتَمٌ : دُعَائِي رَا كَه در کتاب «اقبال»
و در روزی ام وسعت بخشی

آمده است بخواند: يَا بَاطِنًا فِي ظُهُورِهِ، وَيَا ظَاهِرًا فِي بُطُونِهِ،
ای پنهان در حال آشکار بودنش،
وای آشکار در حال پنهان بودنش

وَيَا بَاطِنًا لَيْسَ يَخْفَى، وَيَا ظَاهِرًا لَيْسَ يُرَى؛ يَا مَوْصُوفًا
ای به وصف آمدهای
وای پنهانی که مخفی نمی شود،

لَا يَبْلُغُ بِكَيْنُونَتِهِ مَوْصُوفٌ، وَلَا حَدٌّ مَحْدُودٌ، وَيَا غَائِبًا
که هیچ ممکنی به حقیقتش نمی رسد
و هیچ حد بسته ای به او احاطه پیدا نمی کند، وای غایب

(غَائِبُ) غَيْرَ مَفْقُودٍ، وَيَا شَاهِدًا (شَاهِدُ) غَيْرَ مَشْهُودٍ يُطلَبُ
تا آنکه جستجو شود
که مشهود نیست،
گم نشد،

فَيُصَابُ، وَلَمْ يَخْلُ مِنْهُ السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ وَمَا بَيْنَهُمَا طَرْفَةً
واورابابند،
اسمانها

عَيْنٍ، لَا يُدْرِكُ بِكَيْفٍ، وَلَا يُؤْيَنُ بِأَيْنٍ وَلَا بِجَيْثٍ؛ أَنْتَ نُورٌ
از او خالی نیست،
به کیفیتی معین دانسته نمی شود و محدود به مکان و جهت نمی گردد، تویی روشنایی

النُّورِ، وَرَبُّ الْأَرْبَابِ، أَحْاطَتِ بِجَمِيعِ الْأُمُورِ؛ سُبْحَانَ مَنْ
منزه است آن که
پروردگار پرورندگان،
به همه امور احاطه کردهای،
نور،

لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ، وَهُوَ السَّمِيعُ البَصِيرُ؛ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ
منزه است آن که دارای این
و اوسنوا و بیناست،
چیزی همانندش نیست،

هَكَذَا، وَلَا هَكَذَا غَيْرُهُ .

صفات است و برای غیر او چنین صفاتی نیست

سپس آنچه را می خواهی از خدا طلب کن. هشتم: غیر از
غسل اوّل شب ، غسلی هم در آخر شب انجام دهد. بدان
که برای غسل و شب زنده داری این شب و زیارت امام
حسین علیه السلام ، و صد رکعت نماز ، فضیلت بسیار نقل شده

اعمال شب بیت و سوم ماه مبارک رمضان

است ، و انجام این اعمال مورد تأکید است. شیخ طوسی در کتاب «تهذیب» از ابو بصیر از امام صادق علیه السلام روایت کرده که آن حضرت فرمود: در شبی که امید می‌رود شب قدر باشد ، صد رکعت نماز بخوان در هر رکعت پس از سوره «حمد» ده مرتبه سوره «توحید» را قرائت کن ، گفتم: فدایت شوم ، اگر ایستاده قدرت نداشته باشم چه؟ فرمود نشسته بخوان ، گفتم اگر نتوانم ؛ فرمود: به همان حالی که در بسترت به پشت خوابیده‌ای این نماز را بخوان. از کتاب «دعائیم الإسلام» روایت شده که رسول خدا علیه السلام در دهه آخر ماه رمضان بستر خود را جمع می‌کرد ، و برای عبادت کمر همت را محکم می‌بست ، و در شب بیست و سوم اهل خود را بیدار می‌کرد ، و آنها ی را که خواب در ربوده بود ، به رویشان آب می‌پاشید ، و حضرت فاطمه علیها السلام در این شب اجازه نمی‌داد احدی از اهله بخوابد ، و خواب آنها را به کمی طعام علاج می‌فرمود ، و آنها را با خواباندن در روز برای بیداری و احیای شب آماده می‌کرد ، و می‌فرمود: محروم کسی است که از خیر این شب محروم بماند. روایت شده که امام صادق علیه السلام به بیماری سختی دچار شده بود ، وقتی شب بیست و سوم ماه رمضان رسید ، به خدمتکارانش

اعمال شب بیت و سوم ماه مبارک رمضان

دستور داد او را به مسجد بردند ، و تا صبح در مسجد بود.
عالّامه مجلسی (ره) فرموده است هرقدر که خواندن قرآن
ممکن باشد ، در این شب خوانده شود ، و دعاهای صحیفه
کامله (سجادیه) ، به ویژه دعای مکارم الاخلاق ، و دعای
توبیه قرائت گردد ، و روزهای این شبها را نیز باید حرمت
نهاد ، و به عبادت و تلاوت قرآن به سر آورد ، زیرا در
احادیث معتبر آمده است که روز قدر در فضیلت همانند
شب قدر است.

دعای شب بیست و سوم: يَا رَبَّ لَيْلَةِ الْقَدْرِ وَجَاعِلَهَا خَيْرًا مِنْ

وَقَرَادِهِنْدَهُ آنْ بَهْرَهُ
ای پروردگار شب قدر،

الْفِ شَهْرٍ، وَرَبَّ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ، وَالْجِبَالِ وَالْبَحَارِ، وَالظُّلَمَ

از هزار ماه، و پروردگار شب و روز، و کوهها و دریاهای، و تاریکیها

وَالْأَنْوَارِ، وَالْأَرْضِ وَالسَّمَاءِ؛ يَا بَارِئُ يَا مُصَوِّرُ، يَا حَنَانُ

روشناییها، و زمین و آسمان، ای پدیدآورنده، ای صورت بخش، ای عطا کننده،

يَا مَنَانُ، يَا اللَّهُ يَا رَحْمَنُ، يَا اللَّهُ يَا قَيْوُمُ، يَا اللَّهُ يَا بَدِيعُ، يَا اللَّهُ

ای نعمت ده، ای خدا، ای بخشندۀ، ای خدا، ای خود پاینده، ای خدا، ای نوآفرین، ای خدا،

يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ، لَكَ الْأَسْمَاءُ الْخُسْنَى، وَالْأَمْثَالُ الْعُلِيَا، وَالْكِبَرِيَاءُ

ای خدا، ای خدا، نامهای نیکوتر، و نمونههای والاتر، و بزرگمنشی و نعمتها

وَالْأَلَاءُ، أَسَأْلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَأَنْ تَجْعَلَ

از آن توست، از تو درخواست می کنم که بر محمد و خاندان محمد درود فرستی، و قراردهی

اسْمِي فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ فِي السُّعَادِاءِ، وَرُوحِي مَعَ الشَّهَدَاءِ،

با شهیدان، را در زمرة سعادتمندان، در این شب نامم

اعمال شب بیت و چهار ماه مبارک رمضان

وَإِحْسَانِي فِي عِلَيْيَنَ، وَإِسَاءَتِ مَغْفُورَةً، وَأَن تَهَبَ لِي يَقِينًا

وَنِيكُوكَارِي ام را در بلند مرتبه ترین درجه بهشت، وَكَنَاهِمْ رَا مَزِيدَه، وَبِخَشْسَى بِرْ مَنْ يَقِينًا

تُبَاشِرُ بِهِ قَلْبِي ، وَآيَانَا يُذْهِبُ الشَّكَّ عَنِّي ، وَتُرْضِيَنِي بِمَا

كَه دلم با آن همراه باشد، وَآيَانِي كَه شَك را از من زدوده گرداند، وَخَشْنُودِي بِهِ آنچه

قَسْمَتَ لِي ؛ وَآتَنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً، وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً، وَقَنَا

وَمَارَادِرِ دُنْيَا وَآخِرَتِ پَادَش نِيكُوكَنِيَت فَرَمَا، وَاز

عَذَابَ النَّارِ الْحَرِيقِ ؛ وَأَرْزُقْنِي فِيهَا ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ ،

عَذَابَ آتش سوزان حفظ کن، ذکر و در این شب و شکر خوبیش

وَالرَّغْبَةِ إِلَيْكَ وَالإِنَابَةِ وَالتَّوْبَةِ ، وَالْتَّوْفِيقِ لِمَا وَفَقَتَ لَهُ

وَرَغْبَتْ بِهِ سُويَّ خُود، وَبَازْجَشَتْ وَتُوبَهِ رُوزِي ام فَرَمَا، وَبِهِ آنچه محمد و خاندان

مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ، عَلَيْهِمُ السَّلَامُ.

محمد (درود خدا بر آنان باد) رابه آن موفق کردی توفیقم ده.

دعای شب بیست و چهارم: يا فالق الاصباح وجاعل الليل

ای شکافنده روشني سپيده از شب و قرار دهنده شب

سَكَنَا ، وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ حُسْبَانًا ؛ يَا عَزِيزُّ يَا عَلِيمُ ، يَا ذَا الْكَنْ

برای آرامش، و آفتاب و ماه برای حساب زمان، ای توانا، ای دانا، ای صاحب

وَالطَّولِ ، وَالْقُوَّةِ وَالْحَوْلِ ، وَالْفَضْلِ وَالإنْعَامُ ، وَالْجَلَالِ

نعمت و عطا و بزرگی و فضل و نعمت بخشی،

وَالْإِكْرَامِ ؛ يَا اللهُ يَا رَحْمَنُ ، يَا اللهُ يَا فَرْدُ يَا وِتْرُ ، يَا اللهُ يَا ظَاهِرُ

و بزرگواری، ای خدا، ای مهریان، ای خدا، ای یگانه، ای تنها، ای خدا، ای آشکار،

يَا بَاطِنُ ، يَا حَقِّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ ، لَكَ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى ، وَالْأَمْثَالُ

ای نهان، ای زنده، معبدی جز تو نیست و نمونه های

الْعُلِيَا ، وَالْكِبِرِيَاءُ وَالْأَلَاءُ ، أَسَأْلُكَ أَن تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ

برتر و بزرگمنشی و نعمتها از آن توست، از تومی خواهم که بر محمد و خاندان

مُحَمَّدٍ ، وَأَن تَجْعَلَ اسْمِي فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ فِي السُّعَدَاءِ ، وَرُوحِي مَعَ

محمد درود فرستی، و اینکه قرار دهی در این شب نام مرا از سعادتمندان،

روحم را با و بروج را با

اعمال شب بیت و چنینه مبارک رمضان

الشَّهَدَاءِ، وَإِحْسَانِي فِي عِلَّيْنَ، وَإِسَاءَتِ مَغْفُورَةً، وَأَنْ تَهَبَ

شهیدان، و نیکوکاری ام را در بلند مرتبه ترین درجه بهشت، و گناه را آمرزیده، و به من ببخشی

لی يقیناً تباشر به قلبی، وَإِيمَانًا يَذْهَبُ بِالشَّكْ عَنِّی، وَرِضَا بِمَا باوری که قلبم همراه آن باشد، و یقینی و خشنودی که شک را ز من برطرف سازد،

قَسْمَتَ لِی؛ وَآتَنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً، وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً، وَقَنَا

به آنچه نصیم نمودی، و در دنیا پاداش نیکو و آخرت به ما عنایت فرمواز

عَذَابَ النَّارِ الْحَرِيقِ؛ وَأَرْزُقْنِی فِيهَا ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ،

عذاب آتش سوزان مارا حفظ کن، و در این شب ذکر و شکر خوبیش

وَالرَّغْبَةَ إِلَيْكَ وَالإِنَابَةَ وَالتَّوْبَةَ، وَالْتَّوْفِيقَ لِمَا وَفَقَتَ لَهُ

ورغبت به سوی خود و بازگشت و توبه روزی ام کن، و به آنچه محمد و خاندان محمد

مُحَمَّداً وَآلِ مُحَمَّدٍ، صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ.

را که درودت بر او و بر ایشان باد بر آن موفق کردی توفیقم ۵۵

دُعَای شب بیست و پنجم: يَا جَاعِلَ اللَّيْلِ لِبَاسًا، وَالنَّهَارَ مَعَاشًا،

ای قراردهنده شب را جامه روز، و روز را مایه کسب روزی

وَالْأَرْضِ مِهادًا، وَالْجِبَالِ أَوْتَادًا؛ يَا اللَّهُ يَا قَاهِرُ، يَا اللَّهُ يَا جَبَارُ،

و زمین را بستر آرامش، و کوههای را میخهای زمین، ای خدا، ای شکوهمند،

يَا اللَّهُ يَا سَمِيعُ، يَا اللَّهُ يَا قَرِيبُ، يَا اللَّهُ يَا مُجِيبُ، يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ

ای خدا، ای شنو، ای خدا، ای نزدیک، ای خدا، ای احابت کننده ای خدا ای خدا

يَا اللَّهُ، لَكَ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى، وَالْأَمْثَالُ الْعُلِيَا، وَالْكِبَرِيَاءُ

ای خدا، نامهای نیکوت، و نمونههای برتر، و بزرگمنشی و نعمتها

وَالْأَلَاءُ، أَسَالُكَ أَنْ تُصَلِّی عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَأَنْ تَجْعَلَ

از آن توست، از تو می خواهم که بر محمد و آل محمد درود فرست، و در این

اسْمِی فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ فِي السُّعَادِاءِ، وَرُوحِی مَعَ الشُّهَدَاءِ،

شب نامه را در شمار سعادتمدان و روح را در شمار با شهیدان،

وَإِحْسَانِي فِي عِلَّيْنَ، وَإِسَاءَتِ مَغْفُورَةً، وَأَنْ تَهَبَ لِي يَقِينًا

و نیکوکاری ام را در بلند مرتبه ترین درجه بهشت و بد کاری ام را آمرزیده قرار دهی، و به من ببخشی یقینی که

اعمال شب بیت و ششم ماه مبارک رمضان

تُبَاشِرُ بِهِ قَلْبِي ، وَآيَانًا يُذَهِّبُ بِالشَّكِّ عَنِّي ، وَرَضًا بِمَا قَسَمَتْ

قلمی با آن همراه باشد، و ایمانی که شک را از من برطرف نماید، و خشنودی به آنچه نصیبم فرمودی،

لَى ؛ وَأَتَنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً ، وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً ، وَقَنَا عَذَابَ

و در دنیا و آخرت پاداش نیکو به ما عنایت کن، و ماراز عذاب

النَّارِ الْحَرِيقِ ؛ وَأَرْزُقْنِي فِيهَا ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ ، وَالرَّغْبَةَ إِلَيْكَ

آتش سوزان حفظ فرما، ذکر و شکر خویش، ورغبت به سوی خود،

وَالإِنَابَةَ وَالتَّوْبَةَ ، وَالْتَّوْفِيقَ لِمَا وَفَقَتْ لَهُ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ ،

با زگشت و توبه را روزی ام فرما، (درود خدا بر آنان) رابر آن و به آنچه محمد و خاندان محمد

عَلَيْهِمُ السَّلَامُ .

موقع نمودی توفیقیم ۵۵.

دعای شب بیست و ششم: يا جاعل اللیل والنهار آیتین ، يا من

ای قراردهنده شب و روز، دونشانه، ای آن که

مَحَا آيَةَ اللَّيْلِ ، وَجَعَلَ آيَةَ النَّهَارِ مُبْصِرَةً ، لِتَبَتَّغُوا فَضْلًا مِنْهُ

نشانه شب را محوساخت، و نشانه روز را تفضل

وَرَضُوا إِنَّا ؛ يَا مُفَصِّلَ كُلِّ شَيْءٍ تَفْصِيلًا ، يَا مَاجِدُ يَا وَهَابُ ،

و خشنودی اش را طلب کنند، ای جدا کننده هر چیز به دقت بسیار، ای بخشندہ،

يَا أَللَّهُ يَا جَوَادُ ، يَا أَللَّهُ يَا أَللَّهُ يَا أَللَّهُ ، لَكَ الْأَسْمَاءُ الْخُسْنَى ،

ای خدا، ای سخاوتمند، نیکوتر ای خدا ای خدا ای خدا، نامهای

وَالْأَمْثَالُ الْعُلِيَا ، وَالْكِبِرِيَاءُ وَالْأَلَاءُ ، أَسَأْلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى

ونمونهای برو ترو بزر گمنشی که بر از تو در خواست می کنم

مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَأَنْ تَجْعَلَ اسْمِي فِي هُذِهِ اللَّيْلَةِ فِي السُّعَادِ ،

محمد و خاندان محمد درود فرسنی، در این شب نام و قراردهی

وَرُوحِي مَعَ الشَّهَدَاءِ ، وَإِحْسَانِي فِي عِلَيْيَنَ ، وَإِسَاءَتِ

وروحم را با شهیدان، و نیکو کاری ام را در بلند مردم تبریز درجه بهشت

مَغْفُورَةً ، وَأَنْ تَهَبَ لِي يَقِينًا تُبَاشِرُ بِهِ قَلْبِي ، وَآيَانًا يُذَهِّبُ

و گناهم را آمرزیده، که قلمی با آن همراه باشد، و به من بخشی یقینی و باوری که

اعمال شب بیت و هفتم ماه مبارک رمضان

الشَّكَّ عَنِّي، وَتُرْضِينِي بِمَا قَسَمْتَ لِي؛ وَأَتَنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً،
وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً، وَقَنَا عَذَابَ النَّارِ الْحَرِيقِ؛ وَأَرْزُقْنِي فِيهَا

شک را از من زدوده سازد، و خشنودی به آنچه نصیب نمودی، و در دنیا

و آخرت پاداش نیکو به ما عنایت فرما، و از عذاب آتش سوزان مارا حفظ کن، و در این

ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ، وَالرَّغْبَةُ إِلَيْكَ وَالإِنْابَةُ وَالْتَّوْبَةُ، وَالْتَّوْفِيقُ

شب ذکر و شکر خوبیش و بازگشت و توبه را روزی ام گردان، و رغبت به سویت، و آخرت پاداش نیکو

لِمَا وَفَقَتْ لَهُ مُحَمَّداً وَآلَ مُحَمَّدٍ، صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ.
بر آن موقق نمودی توفیق ده. و به آنچه محمد و خاندان محمد را (دروド خدا بر او و ایشان)

شب بیست و هفتم: در آن غسل کردن وارد شده و روایت

شده است که حضرت زین العابدین علیه السلام این دعا را ، در این

شب از اول تا آخر شب مکرر می خواند: اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي
دوایی خدا

الْتَّجَافِي عَنْ دَارِ الْغُرُورِ، وَالإِنْابَةَ إِلَى دَارِ الْخُلُودِ، وَالإِسْتِعْدَادَ
از خانه فریب، و بازگشت به خانه جاویدان، و آمادگی برای

لِمَوْتِ قَبْلَ حُلُولِ الْفَوْتِ.

مرگ پیش از رسیدن آن را روزی ام گردان.

دعای شب بیست و هفتم: يا مادَ الظِّلِّ وَلَوْ شِئْتَ لَجَعْلَتَهُ

ای گسترنده سایه، و اگر می خواستی آن را بی حرکت

سَاكِنًا ، وَجَعَلَتَ الشَّمْسَ عَلَيْهِ دَلِيلًا ، ثُمَّ قَبَضْتَهُ [إِلَيْكَ]
می ساختی، و خوشید را بر آن راهنمای قرار دادی، سپس آن را جمع کردی جمع کردنی

قَبَضًا يَسِيرًا؛ يَا ذَا الْجَوْدِ وَالْطَّوْلِ، وَالْكِبْرِيَاءِ وَالْأَلَاءِ؛ لَا إِلَهَ
ای صاحب جود و عطا و بزرگمنشی و نعمتها، معبدی جز آسان،

إِلَّا أَنْتَ، عَالَمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ، الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ؛ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ؛
دانای غیب و آشکار، بخشندۀ مهربان، معبدی جز تو نیست، تو نیست.

اعمال شب بیست و هشتم ماه مبارک رمضان

يا قُدُّوسُ يَا سَلَامُ ، يَا مُؤْمِنُ يَا مُهَيْمِنُ ، يَا عَزِيزُ يَا جَبَارُ

ای قدوس، ای سلام، ای ایمنی بخش، ای چیره، ای توانا، ای پرشکوه،

يَا مُتَكَبِّرُ ، يَا اللَّهُ يَا خَالقُ ، يَا بارئُ يَا مُصَوِّرُ ، يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ ،

ای بزرگمنش، ای خدا، ای آفریننده، ای پدیدآورنده، ای صورت بخش، ای خدا، ای خدا، ای خدا،

لَكَ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى ، وَالْأَمْثَالُ الْعُلِيَا ، وَالْكَبِيرِيَاءُ وَالْأَلَاءُ ،

نمایهای نیکوت، و نمونه های برتر، و بزرگمنشی و نعمتها از آن توست،

أَسَأْلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَأَنْ تَجْعَلَ اسْمِي فِي

از تو می خواهم که بر محمد و خاندان محمد درود فرستی، و قرار دهی در

هَذِهِ اللَّيْلَةِ فِي السُّعَادَاءِ ، وَرَوْحِي مَعَ الشَّهَدَاءِ ، وَاحْسَانِي فِي

این شب نامم را ز سعادتمندان، و نیکوکاری ام را در با شهیدان، و روح را با شهیدان،

عَلِيَّينَ ، وَإِسَاعَقَ مَغْفُورَةً ، وَأَنْ تَهَبَ لِي يَقِينِا تُبَاشِرُ بِهِ قَلْبِي ،

بلند مرتبه ترین درجه بهشت، و بدکاری ام را آمرزیده، و به من ببخشی یقینی که قلبم با آن همراه باشد،

وَأَيْمَانًا يَذَهَبُ بِالشَّاكِ عَنِّي ، وَتُرْضِيَنِي بِمَا قَسَمْتَ لِي ؛ وَأَتِنَا فِي

و ایمانی که شک را از من بزداید، و خشنودی به آنچه که نصیبم کرده ای، و پاداش نیکو در

الْدُّنْيَا حَسَنَةً ، وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً ، وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ الْحَرِيقِ ؛

دنیا و در آخرت را به ماعتیات فرمای، و ما را از عذاب آتش سوزان حفظ کن،

وَارْزُقْنِي فِيهَا ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ ، وَرَغْبَةَ إِلَيْكَ وَالْإِنَابَةَ

و در این شب ذکر و شکر و رغبت به سویت، و بازگشت

وَالتَّوْبَةَ ، وَالتَّوْفِيقَ لِمَا وَفَقَتَ لَهُ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ ، صَلَّى اللَّهُ

و توبه را روزی ام فرمای، و به آنچه محمد و خاندان محمد درود خدا بر او و ایشان را بر آن

عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ .

موفق کردی توفیقم ده.

دعای شب بیست و هشتم : يَا حَازِنَ اللَّيلِ فِي الْهَوَاءِ ، وَحَازِنَ

ای قراردهنده تاریکی در فضا، و قراردهنده

النُّورِ فِي السَّمَاءِ ، وَمَانِعِ السَّمَاءِ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا يَأْذِنَهُ ،

روشنایی در آسمان، و بازدارنده آسمان از اینکه بر زمین افتاد، مگر به اجازه او،

اعمال شب بیت و هشتم ماه مبارک رمضان

وَحَاسِهْمَا أَنْ تَرُولاً ؛ يَا عَلِيْمُ يَا عَظِيمُ ، يَا غَفُورُ يَا دَائِمُ ، يَا اللَّهُ
 ای دانا، ای بزرگ، ای آمرزنه ای جاودانه، ای خدا،
 و نگاه دارنده آسمان و زمین، از اینکه از جای بدتر روند،

يَا وَارِثُ ، يَا بَاعِثَ مَنْ فِي الْقُبُورِ ، يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ ، لَكَ
 ای خدا، ای خدا، ای خدا،
 ای برانگیزنده مردگان در قبرها،

الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى ، وَالْأَمْثَالُ الْعُلِيَا ، وَالْكِبِيرَيَاءُ وَالْأَلَاءُ ، أَسْأَلُكَ
 نامهای نیکوتر و نمونههای برتر، و بزرگمنشی، و نعمتهاز آن توست، از تو می خواهم

أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَأَنْ تَجْعَلَ اسْمِي فِي هَذِهِ
 محمد درود فرسنی، و قرار دهی در امشب نامم که بر محمد و خاندان

اللَّيْلَةِ فِي السُّعَادِ ، وَرُوحِي مَعَ الشَّهَدَاءِ ، وَإِحْسَانِي فِي عِلَيْيَنَ ،
 و نیکوکاری ام را در بلند مرتبه ترین درجه بهشت، و روح را با شهیدان، را از سعادتمندان،

وَإِسَاعَتِي مَغْفُورَةً ، وَأَنْ تَهَبَ لِي يَقِينًا تُبَاشِرُ بِهِ قَلْبِي ، وَإِيمَانًا
 و گناهاتم را آمرزیده، و اینکه ببخشی به من یقینی که قلبم با آن همراه باشد، و ایمانی

يُذَهِبُ الشَّكَّ عَنِّي ، وَتُرْضِيَنِي بِمَا قَسَمْتَ لِي ؛ وَأَتَنَا فِي الدُّنْيَا
 که شک را از من برطرف سازد، و خشنودی به آنچه که نصیب من کردی، و پاداش نیکو که شک را از من برطرف سازد،

حَسَنَةً ، وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً ، وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ الْحَرِيقِ :
 و در آخرت به ما عنایت فرمای سوزان حفظ کن، و مارا از عذاب آتش در دنیا

وَارْزُقْنِي فِيهَا ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ ، وَالرَّغْبَةُ إِلَيْكَ وَالإِنَابَةُ
 و در این شب ذکر و شکر خویش و رغبت به سوی خود، و بازگشت و توبه را

وَالتَّوْبَةُ ، وَالتَّوْفِيقُ لِمَا وَفَقَتَ لَهُ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ ، صَلَّى اللَّهُ
 روزی ام کن، و به آنچه محمد و خاندان محمد (درود خدا بر او و ایشان) را برابر آن

عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ .
 موفق کردی توفیقم ده.

دُعَى شَبَّ يَسْتَ وَنَهَمْ : يَا مُكَوَّرَ اللَّيْلِ عَلَى النَّهَارِ ، وَمُكَوَّرَ
 ای پیچاننده شب بر روز، شب بر روز، و پیچاننده

النَّهَارِ عَلَى اللَّيْلِ ، يَا عَلِيْمُ يَا حَكِيمُ ، يَا رَبَّ الْأَرْبَابِ ، وَسَيِّدَ
 ای دانا، ای فرزانه، ای پروردگار پرورندگان و آقای روز بر شب،

اعمال شب آخر ماه مبارک رمضان

السَّادَاتِ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ؛ يَا أَقْرَبَ إِلَيْكَ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ،

از رگ گردن به من،

ای نزدیکتر

معبودی جز تو نیست.

آقایان،

يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ، لَكَ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى، وَالْأَمْثَالُ الْعُلِيَا،

و نمونه های برتر،

نامهای نیکوتر

ای خدا ای خدا ای خدا،

وَالْكَبِيرِ يَاءُ وَالْأَلَاءُ، أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ،

بر محمد و خاندان محمد درود فرستی،

و بزرگمنشی و نعمتها از آن توست،

از تو می خواهم

وَأَنْ تَجْعَلَ اسْمِي فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ فِي السُّعْدَاءِ، وَرَوْحِي مَعَ

وروح را

از سعادتمندان،

نامم را

و قرار دهی

الشَّهَدَاءِ، وَإِحْسَانِي فِي عَلَيْينَ، وَإِسَاعَتِي مَغْفُورَةً، وَأَنْ تَهَبَ

با شهیدان،

و نیکو کاری ام را در بلند مرتبه ترین درجه بهشت،

و گناهم را آمرزیده،

و به من بخشنده

لِيَقِينِيَّا تُبَاشِرِيهِ قَلْبِيَّ، وَأَيْمَانِيَّا يُذْهِبُ الشَّكَّ عَنِّيَّ، وَتُرْضِيَنِي

و ایمانی که شک را از من برطرف نماید،

و خشنودی

بِمَا قَسَمْتَ لِي؛ وَأَتَنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً، وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً،

به آنچه نصیبم کردی،

در دنیا

و پاداش نیکو

وَقَنَا عَذَابَ النَّارِ الْحَرِيقِ؛ وَأَرْزُقْنِي فِيهَا ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ،

ومارا از عذاب

آتش سوزان حفظ کن،

و در این شب

ذکر

و شکر خوبش

وَالرَّغْبَةُ إِلَيْكَ وَالإِنَابَةُ وَالتَّوْبَةُ، وَالتَّوْفِيقُ لِمَا وَفَقَتْ لَهُ

و به آنچه

روزی ام کن،

و بازگشت و توبه را

و رغبت به سوی خود،

مُحَمَّدًا وَآلِ مُحَمَّدٍ، صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ.

محمد و خاندان محمد (دروع خدا براو و ایشان) را بر آن موفق کردي توفيقم ده.

شب آخر ماه: شب بسیار مبارکی است، و برای این شب

چند عمل وارد است: اول: غسل. دوم: زیارت امام حسین علیه السلام.

سوم: خواندن سوره های «انعام» و «کهف» و «یس» و گفتن صد

مرتبه: آستغفر الله و آتوب إلیه. چهارم: این دعا را که

از خدا آمرزش می جوییم و به سوی او می پوییم.

دِعَامِي شَبَّ آخِرٍ وِدَاعُ مَاهِ رَمَضَان

شیخ کلینی از امام صادق علیه السلام روایت کرده بخواند:

اللَّهُمَّ هَذَا شَهْرُ رَمَضَانَ، الَّذِي أَنْزَلْتَ فِيهِ الْقُرْآنَ وَقَدَّصَرَّ مَرَّاً

خدایا این است ماه رمضان، اینک در حال گذشتن است،

وَأَعُوذُ بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ يَا رَبِّ ، أَنْ يَطْلُعَ الْفَجْرُ مِنْ لَيْلَةٍ

از اینکه سپیده کریمانهات پناه می‌آورم این شب طلوع کند،

هَذِهِ، أَوْ يَتَصَرَّمَ شَهْرُ رَمَضَانَ، وَلَكَ قِبَلَى تَبَعَّةٍ أَوْ ذَنْبٍ، تُرِيدُ

یا ماه رمضان بگذرد، و نزد تو برایم نتیجه کار ناشایست یا گناهی باشد که بخواهی مرا به سبب آن

أَنْ تُعَذِّبَنِي بِهِ يَوْمَ الْقَالَ . پنجم: بخواند دعای «یا مُدَبِّرَ

روزی که ملاقات کنم عذاب نمایی.

الْأُمُورِ» را که بیان آن در اعمال شب بیست و سوم گذشت

[صفحه ۵۷۲] ششم: ماه رمضان را با دعاها و دعاء و دادع

گوید، دعاها یی که شیخ کلینی و شیخ صدق و شیخ مفید

و شیخ طوسی و سید ابن طاووس (رضوان الله عليه) نقل

کردند، و شاید بهترین آنها دعای چهل و پنجم صحیفه

کامله باشد. سید ابن طاووس از امام صادق علیه السلام روایت

کرده که هر که در شب آخر ماه رمضان، آن ماه

شریف را وداع گفته و بگوید: اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ

این ماه را آخرین بار خدایا

صِيَامِي لِشَهْرِ رَمَضَانَ ، وَأَعُوذُ بِكَ أَنْ يَطْلُعَ فَجْرُ هَذِهِ اللَّيْلَةِ ،

از اینکه سپیده این شب سرزند، و به تو پناه می‌آورم روزه‌ام در ماه رمضان قرار مده،

دُعَامِي شَبَّ آخِرٍ وِدَاعٌ مَاهِ رَمَضَان

إِلَّا وَقَدْ غَفَرَتْ لِي . پیش از آنکه سپیده بر آید ، حق تعالیٰ
مگر اینکه مرا آمرزیده باشی.

او را بیامرزد ، و توبه و بازگشت نصیب وی کند. سیّد و
شیخ صدوّق از جابر بن عبد الله انصاری روایت کرده‌اند که
در جمعه آخر ماه رمضان خدمت رسول خدا ﷺ رسیدم ،
چون نظر آن حضرت بر من افتاد ، فرمود: ای جابر این
آخرین جمعه از ماه رمضان است ، پس آن را وداع کن و
بگو:

اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ صِيَامِنَا إِيَّاهُ ، فَإِنْ جَعَلْتَهُ
این ماه را آخرین بار روزه ما در ماه رمضان قرار داده، خدایا
اگر قرارداده ای

فَاجْعَلْنِي مَرْحُومًا ، وَلَا تَجْعَلْنِي مَحْرُومًا . به راستی هر که این
پس مرا رحمت شده بدار، نه محروم از رحمت.

دعا را در این روز بخواند به یکی از دو خصلت نیکو ظفر
یابد: یا رسیدن به ماه رمضان آینده ، یا آمرزش خدا
و رحمت بی‌انتهای او. سیّد ابن طاووس و کفعمی از
حضرت رسول ﷺ روایت کرده‌اند که فرمود: هر که در
شب آخر ماه رمضان ده رکعت نماز به صورت دو رکعت
بخواند ، در هر رکعت سوره «حمد» را یک بار ، و «قُلْ هُوَ اللَّهُ
أَحَدٌ» را ده بار ، و در هر یک از رکوع و سجود ده مرتبه

دَعَائِي شَبَّـ آخْرَهُ وِدَاعَ مَاهَ رَمَضَانَ

بگوید:

«سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ»

پاک است خدا و ستایش شایسته اوست و معبودی جزا نیست و خدا بزرگتر است.

و هنگامی که از ده رکعت فراغت یافت هزار مرتبه استغفار کند. و پس از استغفار سر به سجده گذارد و در حال سجده

بگوید: يا حَسْنٍ يا قَيْوُمُ ، يا ذَا الْجَلَالِ وَالْأَكْرَامِ ، يا رَحْمَنَ الدُّنْيَا
ای زنده به خود پاینده! ای دارای بزرگی و بزرگواری،
ای بخششده دنیا

وَالْآخِرَةِ وَرَحِيمَهُمَا ، يا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ ، يا إِلَهَ الْأَوَّلَيْنَ
ای مهربان ترین وای مهربان دنیا و آخرت

وَالآخِرِينَ ، إِغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا ، وَتَقَبَّلْ مِنَ صَلَاتَنَا وَصِيَامَنَا
مهربانان، ای معبود گذشتگان و آیندگان، گناهانمان را بیامز، و نماز و روزه و شب بیداریمان

وَقِيَامَنَا . سو گند به کسی که مرا به راستی به پیامبری مبعوث را قبول کن.

کرد ، که جبرئیل مرا از اسرافیل خبر داد، و اسرافیل از پروردگار خود ، که سر از سجده برنداشته ، خداوند او را بیامزد ، و ماه رمضان را از او قبول کند ، و از گناهان او درگزد تا آخر خبر. و این نماز در شب عید فطر هم روایت شده است ، ولی در این روایت آمده است که تسیحات اربعه را در رکوع و سجود به جای ذکر رکوع و سجود بخواند ، و به جای «إغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا» تا آخر

دعای شب سی ماه مبارک رمضان

بگوید: اغْفِرْ لِي ذُنُوبِي ، وَ تَقَبَّلْ صَوْمِي وَ صَلَاتِي وَ قِيامِي .

و شب زنده داری ام را بپذیر.

وروزه و نماز

گناهم را بیامز،

دعای شب سی ام: الْحَمْدُ لِلَّهِ لَا شَرِيكَ لَهُ ؛ الْحَمْدُ لِلَّهِ كَمَا

خدرا سپاس آنگونه

که شریکی ندارد،

خدرا سپاس

**يَنْبَغِي لِكَرَمِ وَجْهِهِ، وَ عِزْنَ جَلَالِهِ، وَ كَمَا هُوَ أَهْلُهُ ؛ يَا قُدُّوسُ
كَه سزاوار بزرگواری**

جلوه و عزت جلال اوست، و چنان که شایسته اوست، ای قدوس،

که سزاوار بزرگواری

**يَا نُورُ، يَا نُورَ الْقُدْسِ، يَا سُبُّوحُ يَا مُنْتَهَى التَّسْبِيحِ، يَا رَحْمَنُ
إِي نور، إِي مقدس، إِي سُبُّوح، إِي بخشندہ،**

**يَا فَاعِلَ الرَّحْمَةِ، يَا اللَّهُ يَا عَلِيمُ يَا كَبِيرُ، يَا اللَّهُ يَا لطِيفُ يَا جَلِيلُ،
إِي خدا، ای دانا، ای بزرگ، ای طیف، ای برجسته،**

**يَا اللَّهُ يَا سَمِيعُ يَا بَصِيرُ، يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ، لَكَ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى،
إِي خدا، ای شنو، ای بینا، نامهای نیکوتر**

**وَالْأَمْثَالُ الْعُلِيَا ، وَالْكِبِرِيَاءُ وَالْأَلَاءُ ، أَسَالُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى
و نمونه های برتر،**

**مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَيْتِهِ، وَأَنْ تَجْعَلَ اسْمِي فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ فِي السُّعَادِاءِ،
رادر این شب از سعادتمدان، و قرار دهی نامم**

**وَرُوحِي مَعَ الشَّهَدَاءِ، وَإِحْسَانِي فِي عِلِّيَّينَ ، وَإِسَاءَتِي مَغْفُورَةً،
و روح را باشهیدان، و نیکوکاری ام را در بلندمرتبه ترین درجه بهشت،**

**وَأَنْ تَهَبَ لِي يَقِينًا تُبَاشِرُ بِهِ قَلْبِي ، وَأَيْمَانًا يُذْهِبُ الشَّكَّ عَنِّي ،
و به من بخشنی بقینی که قلبی همراه آن باشد، و ایمانی که شک را از من برطرف کند،**

**وَتُرْضِيَنِي بِمَا قَسَمَتَ لِي ؛ وَأَتَنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً ، وَ فِي الْآخِرَةِ
و خشنودی به آنچه نصبیم کردی، و پاداش نیکو در دنیا در آخرت را**

**حَسَنَةً ، وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ الْحَرِيقِ ؛ وَ ارْزُقْنِي فِيهَا ذِكْرَكَ
و در این شب ذکر**

**وَ شُكْرَكَ ، وَ الرَّغْبَةَ إِلَيْكَ وَالإِنَابَةَ [وَالتَّوْبَةَ] ، وَالتَّوْفِيقَ لِمَا
و شکر خویش روزی ام کن، و رغبت به سوی خود،**

دعایی و زی ماه مبارک رمضان

وَفَقَتْ لَهُ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ، صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ.

را بر آن موفق نمودی توفیق ده.

روز سی ام: سیّد در کتاب «اقبال» برای روز آخر دعا یی نقل کرده است که ابتدایش این است: اللَّهُمَّ إِنَّكَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ، و چون در این روز بیشتر مردم قرآن را ختم می‌کنند، شایسته است پس از ختم قرآن دعای چهل و دوم صحیفه کامله سجادیه را بخوانند و اگر بخواهند می‌توانند این دعای مختصر را که شیخ طوسی از امیرالمؤمنین علیهم السلام روایت کرده بخوانند:

اللَّهُمَّ اشْرَحْ بِالْقُرْآنِ صَدْرِيْ ، وَاسْتَعِمْ بِالْقُرْآنِ بَدْنِيْ ،

خدا یا به قرآن سینه‌ام را بگشا، بدنم را بکار انداز،

وَنُورِ بِالْقُرْآنِ بَصَرِيْ ، وَأَطْلِقِ بِالْقُرْآنِ لِسَانِيْ ، وَأَعْنَى عَلَيْهِ

و به قرآن دیده‌ام را روشن ساز، و به عمل به آن را بازگردان،

ما أَبْقَيْتَنِيْ ، فَإِنَّهُ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِكَ.

تا زنده‌ام می‌داری یاری‌ام ده. که جنبش نیریوی جز به خواست تو نیست.

و همچنین این دعا را که از حضرت امیرالمؤمنین علیهم السلام روایت شده است بخواند:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسأَلُكَ إِخْبَاتَ الْمُحْبِتِينَ ، وَإِخْلَاصَ الْمُوْقِنِينَ ،

خدا یا اهل یقین، از تو در خواست می‌کنم، خشوع خاشعان، و اخلاص

وَمُرْافَقَةَ الْأَبْرَارِ ، وَاسْتِحْقَاقَ حَقَائِقِ الْإِيمَانِ ، وَالْغَنِيمَةَ مِنِ

و مدارای نیکان، و شایستگی حفایق ایمان، و بهره‌مندی از

نمازهای شباهی مبارک رمضان

كُلِّ بَرَّ، وَالسَّلَامَةَ مِنْ كُلِّ إِثْمٍ، وَوُجُوبَ رَحْمَتِكَ، وَعَزَّائِمَ
هر نیکی، وسلامت واردهای از هر گناه، ووجوب رحمت، واردهای

مَغْفِرَتِكَ، وَالفَوْزُ بِالْجَنَّةِ، وَالنَّجَاةَ مِنَ النَّارِ.
آمرزشت، ورسیدن به بهشت، ورهایی از آتش را.

خاتمه

در بیان نمازهای شباهی ماه رمضان ، و دعاهاي روزهای آن که مشهور است ، و علامه مجلسی در کتاب «زاد المعاد» در فصل آخر اعمال ماه رمضان آنها را ذکر کرده، و احرer در این قسمت ، به بیان آنچه آن بزرگوار نوشته اکتفا می کنم:

نماز شب اول: چهار رکعت ، در هر رکعت حمد و پانزده مرتبه سوره توحید.

شب دوم: چهار رکعت ، در هر رکعت حمد و بیست مرتبه سوره قدر.

شب سوم: ده رکعت ، در هر رکعت حمد و پنجاه مرتبه سوره توحید.

شب چهارم: هشت رکعت ، در هر رکعت حمد و بیست مرتبه سوره قدر.

نمازهای شبیه‌ای و مبارک رمضان

شب پنجم: دو رکعت ، در هر رکعت حمد و پنجاه مرتبه سوره توحید ، و پس از سلام صد بار صلوات.

شب ششم: چهار رکعت ، در هر رکعت حمد و سوره تبارک.

شب هفتم: چهار رکعت ، در هر رکعت حمد و سیزده مرتبه سوره قدر.

شب هشتم: دو رکعت ، در هر رکعت حمد و ده مرتبه سوره توحید و پس از سلام هزار مرتبه سُبْحَانَ اللَّهِ.

شب نهم: شش رکعت در فاصله میان نماز شام و هنگام خوابیدن ، در هر رکعت حمد ، و هفت مرتبه «آیة الكرسي» و پس از پایان نماز پنجاه بار صلوات.

شب دهم: بیست رکعت در هر رکعت حمد و سی مرتبه سوره توحید.

شب یازدهم: دو رکعت ، در هر رکعت حمد و بیست مرتبه سوره کوثر.

شب دوازدهم: هشت رکعت ، در هر رکعت حمد و سی مرتبه سوره قدر.

شب سیزدهم: چهار رکعت در هر رکعت حمد و بیست و پنج مرتبه سوره توحید.

نمازهای شهیاری مبارک رمضان

شب چهاردهم: شش رکعت ، در هر رکعت حمد و سی مرتبه سوره زلزال.

شب پانزدهم: چهار رکعت ، در دو رکعت اول پس از حمد صد مرتبه سوره توحید ، و در دو رکعت دیگر بعد از حمد پنجاه مرتبه سوره توحید.

شب شانزدهم: دوازده رکعت در هر رکعت حمد و دوازده مرتبه سوره تکاثر.

شب هفدهم: دو رکعت ، در رکعت اول حمد و هر سوره‌ای بخواهد ، و در رکعت دوم حمد و صد مرتبه سوره توحید ، و پس از سلام صد بار: لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

شب هجدهم: چهار رکعت در هر رکعت حمد و بیست و پنج مرتبه سوره کوثر.

شب نوزدهم: پنجاه رکعت ، در هر رکعت حمد و یک مرتبه سوره زلزال.

شب بیست و چهارم: در هر کدام هشت رکعت با هر سوره‌ای که میسر شود.

شب بیست و پنجم: هشت رکعت ، در هر رکعت حمد و ده مرتبه سوره توحید.

شب بیست و ششم: هشت رکعت ، در هر رکعت حمد و صد

دُعَاءٌ مِّيَ وَزَهْمٌ لِّهٗ مِبَارِكٌ رَّمَضَان

مرتبه سوره توحید.

شب بیست و هفتم: چهار رکعت، در هر رکعت حمد و سوره مُلک، و اگر نتوانست بیست و پنج مرتبه سوره توحید.

شب بیست و هشتم: شش رکعت، در هر رکعت حمد و صد مرتبه آیة الكرسي، و صد مرتبه سوره توحید، و صد مرتبه سوره کوثر، و پس از نماز صد بار صلوات. فقیر گوید: نماز شب بیست و هشتم موافق آنچه من یافتم به این صورت است: شش رکعت، در هر رکعت حمد و ده مرتبه آیة الكرسي، و ده مرتبه سوره کوثر، و ده مرتبه سوره توحید، و پس از نماز صد بار صلوات.

شب بیست و نهم: دو رکعت، در هر رکعت حمد، و بیست مرتبه سوره توحید.

شب سی ام: دوازده رکعت، در هر رکعت حمد و بیست مرتبه سوره توحید و پس از سلام صد بار صلوات، و این نمازها چنان که بیان شد هر دو رکعت به یک سلام است.

دُعَاءٌ مِّيَ وَزَهْمٌ لِّهٗ مِبَارِكٌ رَّمَضَان

از ابن عباس روایت کرده‌اند: که حضرت رسول ﷺ برای روزه هر روز ماه مبارک رمضان فضیلت بسیار بیان

دُعَاءٌ مِّيَ وَزَهْمٌ هَمْبَارِكَ رَمَضَان

فرمود ، و برای هر روز دعای مخصوصی با فضیلت و ثواب بسیار برای آن ذکر کرد که ما به بیان اصل دعا اکتفا می کنیم:

روز اول: اللَّهُمَّ اجْعَل صِيَامِ [فِيهِ] صِيَامَ الْقَائِمِينَ، وَقِيَامِ
خدا^{ایا} روزه^{ام را در این ماه روزه} زه^{داران قرار ده} و شب^{زنده داری ام}

[فِيهِ] قِيَامَ الْقَائِمِينَ، وَنَهْنَى فِيهِ عَنْ نَوْمَةِ الْغَافِلِينَ، وَهَب لِي
راشب^{زنده داری شب زنده داران} خواب^{بی خبران} و بخش^{وببخش} را بیدارم کن در آن

جُرمی فِيهِ يَا إِلَهَ الْعَالَمَيْنَ، وَاعْفُ عَنِّی يَا عَافِيًّا عَنِ الْمُجْرِمَيْنَ.
گناهم را در آن ای در گذرندۀ از گنه کاران، ای معبد جهانیان، ای در گذر، واز من در گذر،

روز دوم: اللَّهُمَّ قَرِّبْنِی فِيهِ إِلَى مَرْضَاتِکَ، وَجَنِّبْنِی فِيهِ مِنْ
خدا^{ایا} مراد^{در این ماه} به خشنودی ات نزدیک کن، واز خشم

سَخَطِکَ وَنَقِمَاتِکَ، وَوَفِقْنِی فِيهِ لِقِرَاءَةِ آیَاتِکَ؛ بِرَحْمَتِکَ
وانتقامت^{بر کنار دار} موفق^{کن} و به قرائت آیات

يَا أَرَحَمَ الرَّاحِمِيْنَ.
ای مهر^{بان} ترین

روز سوم: اللَّهُمَّ ارْزُقْنِی فِيهِ الذِّهْنَ وَالتَّبَّیْهَ، وَبَا عِدْنِی فِیهِ
خدا^{ایا} در این ماه به من تیز هوشی و بیداری عنایت فرما، واز بی خردی

مِنَ السَّفَاهَةِ وَالْتَّمَوِيْهِ، وَاجْعَل لِی نَصِيبًا مِنْ كُلِّ خَيْرٍ تُنْزِلُ
واشتباه دورم^{ساز} برایم بهره^{ای فرار ده} که در این ماه نازل می کنی،

فِیهِ؛ بِجُودِکَ يَا أَجَوَادَ الْأَجَوَادِينَ.
به حق^{جودت} ای جودمندترین جودمندان

روز چهارم: اللَّهُمَّ قَوِّنِی فِیهِ عَلَیِ اِقَامَةِ اَمْرَکَ، وَأَذْقِنِی فِیهِ
خدا^{ایا} در این ماه برای بپاداشتن امرت^{نیرومند ساز} مرآ، و شیرینی

حَلَاوةَ ذِکْرِکَ، وَأَوْزِعْنِی فِیهِ لِاَدَاءِ شُکْرِکَ بِكَرِمَکَ،
ذکرت را به من بچشان، رابه من الهام فرما، و ادای شکرت

دُعَاءٌ مِّيَ وَزَهْمٌ مِّيْ هَبَّا كَرَمَضَانَ

وَاحْفَظْنِي (فِيهِ) بِحِفْظِكَ وَسِترَكَ؛ يَا أَبْصَرَ النَّاظِرِينَ.

ای بیناترین بینندگان

و پوششت نگاهم بدار

و به توجهداری

روز پنجم: اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي فِيهِ مِنَ الْمُسْتَغْفِرِينَ، وَاجْعَلْنِي فِيهِ
خدايا

این ماه از آمرزش جویان،

قرار ده مرا در

واز

مِنْ عِبَادَاتِ الصَّالِحِينَ الْقَاتِلِينَ، وَاجْعَلْنِي [فِيهِ] مِنْ أَوْلَيَائِكَ
بندگان

واز اولیای

شاپسته فرمابندهار

المُقْرَبَينَ؛ بِرَأْفَاتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.
مقربت

ای مهربان ترین مهربانان

روز ششم: اللَّهُمَّ لَا تَخْذُلْنِي فِيهِ لِتَعْرُضِ مَعْصِيَتِكَ ،
خدايا

مرا در این ماه به خاطر نزدیک شدن

به نافرمانی ات وامگذار

وَلَا تَضْرِبْنِي بِسِيَاطِ نِقْمَتِكَ ، وَزَحِزنِي فِيهِ مِنْ موْجِباتِ
وابازیانههای

انتقامت عذاب مکن،

خشمتو دورم بدار،

سَخْطِكَ؛ بِمَنْتَكَ وَأَيَادِيكَ يَا مُنْتَهَى رَغْبَةِ الرَّاغِبِينَ.
به فضل و عطاهايت،

ای نهايتم دلبستگی

دلشدگان.

روز هفتم: اللَّهُمَّ أَعِنِّي فِيهِ عَلَى صِيَامِهِ وَقِيَامِهِ ، وَجَنِّبْنِي
خدايا

مرا در این ماه بر روزه

و شب زنده داری اش یاری ده،

فِيهِ مِنْ هَفَوَاتِهِ وَآثَامِهِ ، وَارْزُقْنِي فِيهِ ذِكْرَكَ بِدَوَامِهِ ؛
دورم بدار،

روزی ام کن،

و ذکر راههواره

بِتَوْفِيقِكَ يَا هَادِيَ الْمُضِلِّينَ .
به توفیقت

ای راهنمای گمراهن.

روز هشتم: اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي فِيهِ رَحْمَةَ الْأَيْتَامَ ، وَاطْعَامَ الطَّعَامَ ،
خدايا

در این ماه مهربورزی به ایتمام،

و خوراندن طعام،

وَإِشَاءَ السَّلَامَ ، وَصُحبَةَ الْكَرِيمَ؛ بِطْوَلِكَ يَا مَلِجَا الْأَمِيلِينَ .
به عطایت ای پناهگاه آرزومندان.

روز نهم: اللَّهُمَّ اجْعَلْ لِي فِيهِ نَصِيبًا مِّنْ رَحْمَتِكَ الْوَاسِعَةِ ،
خدايا

از رحمت گستردهات قرار ده،

برای من در این ماه بهرهای

دُعَاءُهُمْ وَزَوْهُمْ لِهِ مُبَارِكٌ مُرْضَان

وَاهْدِنِي فِيهِ لِبَرَاهِينِكَ السَّاطِعَةِ ، وَخُذْ بِنَاصِيَقَ إِلَى

درخشانت راهنمایی کن، و به سوی خشنودی و به جانب دلایل

مَرْضَاتِكَ الْجَامِعَةِ؛ بِحَبَّتِكَ يَا أَمَلَ الْمُشْتَاقِينَ.

ای آرزوی مشتاقان. به مهرت فرآگیرت متوجه کن،

رُوزِ دَهْمٍ: اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي فِيهِ مِنَ الْمُتَوَكِّلِينَ عَلَيْكَ ، وَاجْعَلْنِي

مرا در این ماه از توکل کنندگان، خدایا واژ رستگاران

فِيهِ مِنَ الْفَازِيْنَ لَدِيْكَ ، وَاجْعَلْنِي فِيهِ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ إِلَيْكَ ؛

در گاهت قرار بد، واژ مقربان نزد خود،

بِالْحَسَانِكَ يَا غَايَةَ الطَّالِبِينَ.

ای هدف جویندگان، به احسان

رُوزِ يَازِدَهْمٍ: اللَّهُمَّ حَبِّبْ إِلَيَّ فِيهِ الْإِحْسَانَ ، وَكَرِّهْ إِلَيَّ فِيهِ

را پسندیده من گردان، خدایا در این ماه نیکی

الْفُسُوقَ وَالْعَصِيَانَ ، وَحَرِّمْ عَلَيَّ فِيهِ السَّخْطَ وَالنَّيْرانَ ؛

و نادرستیها را مورد کراحت من قرار داد، و خشم و آتش برافروخته را بر من حرام گردان

بِعَوْنَكَ يَا غِيَاثَ الْمُسْتَغْيَثِينَ.

ای فریادرس دادخواهان، به یاری ات

رُوزِ دَوَازَهْمٍ: اللَّهُمَّ زَيْنِي فِيهِ بِالسَّتْرِ وَالْعَفَافِ ، وَاسْتُرْنِي

و پاکدامنی بیارای، خدایا مرا در این ماه به پوشش

فِيهِ بِلِيَاسِ الْقُنْوَعِ وَالْكَفَافِ ، وَاحْمِلْنِي فِيهِ عَلَى الْعَدْلِ

و بر عدالت و اکتفا قناعت و به لباس

وَالْإِنْصَافِ ، وَأَمِنِي فِيهِ مِنْ كُلِّ مَا أَخَافُ؛ بِعِصْمَتِكَ

و مرا در این ماه از هر چه می ترسم اینمنی ۵۵، به نگهداری ات

يَا عِصْمَةَ الْخَائِفِينَ.

ای نگهدارنده هراسندگان.

رُوزِ سِيزَهْمٍ: اللَّهُمَّ طَهِّرْنِي فِيهِ مِنَ الدَّنَسِ وَالْأَقْذَارِ ،

وناپاکیها پاک کن، خدایا مرا در این ماه از الودگیها

دُعَاءٌ مِّيَ وَزَهْمٌ مِّي هَبَّا كَرَمَضَانَ

وَصَبَرْنِي فِيهِ عَلَىٰ كَائِنَاتِ الْأَقْدَارِ؛ وَوَفِقْنِي فِيهِ لِلتُّقْنِي

وبه پرهیزگاری و همنشینی

تقدیرت شکبیایم گردان،

و بر شدنیهای مورد

وَصُحَبَةِ الْأَبْرَارِ؛ بِعَوْنَكَ يَا قُرَّةَ عَيْنِ الْمَسَاكِينِ.

نور چشم درماندگان

به یاری ات ای

بانیکان توفیقم ده،

روز چهاردهم: اللَّهُمَّ لَا تُؤَاخِذنِي فِيهِ بِالْعَثَرَاتِ، وَأَقِلْنِي فِيهِ
سرزنش مکن، سر زنشها
مرا در این ماه
برلغشها
خدایا

مِنَ الْخَطَايَا وَالْهَفْوَاتِ، وَلَا تَجْعَلْنِي فِيهِ غَرَضًا لِلْبَلَايَا
واز خطاها
وافتادن
در گناهان دور بدار،
و هدف بلاها

وَالآفَاتِ؛ بِعِزَّتِكَ يَا عِزَّ الْمُسْلِمِينَ.

به عزت ای عزت مسلمانان.

روز پانزدهم: اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي فِيهِ طَاعَةَ الْخَاسِعِينَ، وَأَشْرَحْ
را نصیبم کن، را نصیبم
در این ماه
طاعت فروتنان
خدایا

فِيهِ صَدْرِي بِإِنْابَةِ الْمُخْبِتِينَ؛ بِأَمَانِكَ يَا أَمَانَ الْخَائِفِينَ.

وسینهام را برای انبه همانند بازگشت خاضعن باز کن به امان دادن، ای امان ده هراسندگان.

روز شانزدهم: اللَّهُمَّ وَفِقْنِي فِيهِ لِمُوافَقَةِ الْأَبْرَارِ، وَجَنِّبْنِي
مرا در این ماه به همراهی و همسویی بانیکان توفیقم ده، و از همنشینی
خدایا

فِيهِ مُرَافَقَةَ الْأَشْرَارِ، وَآوِفْ فِيهِ بِرَحْمَتِكَ إِلَى دَارِ الْقَرَارِ؛
به خانه آرامش جایم ده،
و به حق رحمت
دور بدار
با بدان

بِإِلْهَيَّتِكَ يَا إِلَهَ الْعَالَمِينَ.

وبه پرسیدگی ای پرسیده جهانیان.

روز هفدهم: اللَّهُمَّ اهْدِنِي فِيهِ لِصَالِحِ الْأَعْمَالِ، وَاقْضِ لِي فِيهِ
مرا در این ماه به سوی
کارهای شایسته
هدایت فرما،
خدایا

الْحَوَاجَجَ وَالآمَالَ؛ يَا مَنْ لَا يَحْتَاجُ إِلَى التَّفْسِيرِ وَالسُّؤَالِ،
و آزوهايم را برآور، ای آن که نیاز
به روشنگری
و پرسش ندارد،
 حاجتها

يَا عَالِمًا فِي صُدُورِ الْعَالَمِينَ، [صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ].

بر محمد و خاندان پاکش درود فرست

در سینه جهانیان است

ای آگاه به آنچه

دُعَاءٌ مِّنْ رَبِّ الْمَسَاجِدِ لِلْمُحْمَدِ وَالْمُرْسَلِينَ

روز هجدهم: اللَّهُمَّ نَسْأَلُكَ أَسْحَارَهُ، وَنَوْرَ فِيهِ
خدايا مرا در این ماه به برکتهای سحرهایش آگاه کن، و دلمرا

قلبی بِضَيَاءِ آنوارِهِ، وَخُذْ بِكُلِّ أَعْصَانِ إِلَى اتِّبَاعِ آثارِهِ؛
با روشنایی آنوارش روشند بخش، به پیروی آثارش بگمار، و تمام اعضايم را

بِنُورِكَ يَا مُنَوِّرَ قُلُوبِ الْعَارِفِينَ.
به نورت ای نوربخش دلهای عارفان.

روز نوزدهم: اللَّهُمَّ وَرِّفْ فِيهِ حَظْنِي مِنْ بَرَكَاتِهِ، وَسَهِّلْ سَبِيلِي
خدايا در این ماه بهرام را ز برکتهایش کامل گردان، و راهم را

إِلَى خَيْرَاتِهِ، وَلَا تَحِرِّمنِي قَبُولَ حَسَنَاتِهِ؛ يَا هَادِيَا إِلَى الْحَقِّ
به سوی نیکیهایش هموار نما، واژ پذیرفته خوبیهایش محروم مساوی، ای هدایت کننده به سوی

المُبِينِ.
حق آشکار

روز بیستم: اللَّهُمَّ افْتَحْ لِي فِيهِ أَبْوَابَ الْجِنَانِ، وَأَغْلِقْ عَنِّي
خدايا در این ماه درهای بهشتیهای را به رویم باز کن، و درهای

فِيهِ أَبْوَابَ التَّيْرَانِ، وَوَقِنِي فِيهِ لِتْلَاقَ الْقُرْآنِ؛ يَا مُنْزِلَ
آتش دوزخ را به رویم بریند، و به تلاوت قرآن موافق بدار، ای فرو فرستنده

السَّكِينَةُ فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ.
آرامش در دل مؤمنان.

روز بیست و یکم: اللَّهُمَّ اجْعَلْ لِي فِيهِ إِلَى مَرْضَاتِكَ دَلِيلًا،
خدايا در این ماه برای من به سوی خشنودی ات دلیلی قرار ده

وَلَا تَجْعَلْ لِلشَّيْطَانِ فِيهِ عَلَيَّ سَبِيلًا، وَاجْعَلْ الْجَنَّةَ لِي مَنْزِلًا
و برای شیطان راهی به سوی من قرار مده، و بهشت رامنzel

وَمَقِيلًا؛ يَا قَاضِي حَوَائِجِ الطَّالِبِينَ.
و آسایشگاهم قرار ده، ای برآورنده حاجات خواهندگان.

روز بیست و دوم: اللَّهُمَّ افْتَحْ لِي فِيهِ أَبْوَابَ فَضْلِكَ، وَأَنْزِلْ
خدايا در این ماه درهای فضل را به روی من بگشا، و برکاتت را

دُعَاءٌ مِّيَ وَزَمَانٍ هَبَّ مَبَارِكَ رَمَضَان

عَلَىٰ فِيهِ بَرَكَاتِكَ ، وَوَفْقَنِي فِيهِ لِمُوْجَبَاتِ مَرْضَاتِكَ ،

خشنودی ات موقم بدار، نازل فرما، بر من

وَاسِكَنِي فِيهِ بُحْبُو حَاتِ جَنَانِكَ ؛ يَا مُجِيبَ دَعَوَةِ الْمُضطَرِّينَ .

خواهش درماندگان بهشتهايت جاييم ۵۵، و در ميان

روز بيست و سوم: اللَّهُمَّ اغْسِلْنِي فِيهِ مِنَ الذُّنُوبِ، وَطَهِّرْنِي
در اين ماه از گناهانم شست و شويم ۵۵، واز خدايا

فِيهِ مِنَ الْعُيُوبِ ، وَامْتَحِنْ قَلْبِي فِيهِ بِتَقْوَى الْقُلُوبِ ؛

دلها بيازماي، پاكم كن، عبيها پرهيز كاري، و دلم رابه

يَا مُقْيِلَ عَثَرَاتِ الْمُذْنِبِينَ .

لغشهای اهل گناه، ای نادیده گيرنده

روز بيست و چهارم: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسأَلُكَ فِيهِ مَا يُرْضِيَكَ ،

در اين ماه آنچه تورا خشنود می کند خدايا

وَأَعُوذُ بِكَ مِمَّا يُؤْذِيَكَ ، وَاسأَلُكَ التَّوْفِيقَ فِيهِ لِأَنَّ أُطِيعَكَ

از تو در خواست می کنم، واز تو در اين ماه توفيق اطاعت

وَلَا أَعْصِيَكَ ؛ يَا جَوَادَ السَّائِلِينَ .

و ترك نافرمانی ات راخواستارم، ای بخشندۀ به نیازمندان.

روز بيست و پنجم: اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي فِيهِ مُحِبًّا لِأَوْلَيَائِكَ ،

مرا در اين ماه دلبسته اوليا، خدايا

وَمُعَادِيًّا لِأَعْدَائِكَ ، مُسْتَنَّا بِسُنَّةِ خَاتَمِ الْأَنبِيَاءِ ؛ يَا عَاصِمَ

و دشمن دشمنات قرار ده، آي نگهدارنده

قُلُوبِ النَّبِيِّينَ .

دلهاي پيامبران

روز بيست و ششم: اللَّهُمَّ اجْعَلْ سَعِيَ فِيهِ مَشْكُورًا ، وَذَنْبِي

کوششمن رادر اين ماه مورد سپاس، و گناهم خدايا

فِيهِ مَغْفُورًا ، وَعَمَلِي فِيهِ مَقْبُولاً ، وَعَيْبِي فِيهِ مَسْتُورًا ؛

وعيهم را پوشيده قرار ده، را آمرزیده

دُعَاءٌ مِّيَ وَزَهْمٌ مِّيْ هَمْبَارِكَ مَرْضَان

يَا أَسْمَعَ السَّامِعِينَ.

شُنَوْا يَابْنَ اَشْنَوْا تَرِينَ

روز بیست و هفتم: اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي فِيهِ فَضْلَ لَيْلَةِ الْقَدْرِ ،

فضیلت شب قدر را روزی ام ساز،

خدایا در این ماه

وَصَبَرْ أُمُورِي فِيهِ مِنَ الْعُسْرِ إِلَى الْيُسْرِ ، وَاقْبَلْ مَعَاذِيرِي ،

و پوششایم را بپذیر،

به آسانی برگردان،

و کارهایم را ز سختی

وَحُطَّ عَنِّي الذَّنْبَ وَالْوَزْرَ؛ يَا رَؤْوَفًا بِعِبَادِهِ الصَّالِحِينَ.

به بندگان شایسته.

ای مهربان

و گناه و بارگران

روز بیست و هشتم: اللَّهُمَّ وَقِرْ حَظِّي فِيهِ مِنَ النَّوَافِلِ ،

از مستحبات فراوان کن،

خدایا بهرام را در این ماه

وَأَكْرِمْنِي فِيهِ بِإِحْضَارِ الْمَسَائِلِ ، وَقَرِيبٌ [فِيهِ] وَسِيلَتِي إِلَيْكَ

واز میان وسائل، وسیله ام را

اکرام فرماء،

و مرا با تحقق در خواستها

مِنْ بَيْنِ الْوَسَائِلِ؛ يَا مَنْ لَا يَسْغَلُهُ الْحَاجُ الْمُلِحِّينَ.

ای که پاشاری اصرار و رزان مشغولش نسازد.

روز بیست و نهم: اللَّهُمَّ غَشِّنِي فِيهِ بِالرَّحْمَةِ ، وَارْزُقْنِي فِيهِ

در این ماه

بارحمت فروغیر

خدایا

الْتَّوْفِيقَ وَالْعِصْمَةَ ، وَطَهِّرْ قَلْبِي مِنْ غَيَاهِبِ التُّهْمَةِ ؛

دلم را پاک گردان،

واز تیرگیهای تهمت

و خود نگهداری نصیبم کن،

يَا رَحِيمًا بِعِبَادِهِ الْمُؤْمِنِينَ.

ای مهربان به بندگان با ایمان.

روز سی ام: اللَّهُمَّ اجْعَلْ صِيَامِي فِيهِ بِالشُّكْرِ وَالْقَبْوِلِ ، عَلَى

می پسند مورد

بر پایه آنچه تو پیامبر آن را

خدایا روزه ام را در این ماه،

مَا تَرَضَاهُ وَيَرَضَاهُ الرَّسُولُ ، مُحَكَّمَةً فُرُوعُهُ بِالْأُصُولِ ؛ بِحَقِّ

به حق

در حالی که فروعش بر اصولش استوار باشد،

سپاس و پذیرش قرار ده،

سَيِّدُنَا مُحَمَّدٌ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ ؛ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ.

وسپاس خدای را پروردگار جهانیان.

واهل بیت پاکش،

سرور مان محمد

اعمال شب عید فطر کسر

مؤلف گوید: تقدیم و تأخیر دعاها و عبارات هر یک را در کتابهای متعدد دعا مختلف ذکر کرده‌اند ، چون روایت مربوط به این دعاها را معتبر نمی‌دانم ، معترض تقدیم و تأخیر اصل دعاها و عبارات آنها نشدم. کفعمی دعای روز بیست و هفتم را در روز بیست و نهم ذکر نموده و موافق مذهب شیعه خواندن دعای روز بیست و هفتم در روز بیست و سوم دور نیست که مناسب‌تر باشد.

فصل پنجم: اعمال ماه شوال

شب اول: یکی از شباهی شریف است، و در فضیلت و ثواب عبادت و احیای آن احادیث بسیاری وارد شده، از جمله در روایت آمده: آن شب کمتر از شب قدر نیست ، و برای آن چند عمل مستحب است: اول: غسل کردن هنگامی که آفتاب غروب کرد. دوم: شب زنده‌داری به نماز و دعا و استغفار و درخواست از خدا و بیتوه [شب زنده‌داری] در مسجد. سوم: پس از نماز مغرب و عشا و نماز صبح و نماز عید بخواند: